

Bulgaren in Österreich
Българи
в Австрия

€ 2,50

27

5—6/2011

www.bulgaren.org

DIENSTZEITUNG DER BULGARISCHEN GEMEINSCHAFT IN ÖSTERREICH

НАДЯ КРЪСТЕВА:

**Мечтите
се сбъдват**

*Чувствам ролята на
Кармен в кръвта си,
признава звездата на
Виенската опера*

NADIA KRASTEVA:

**Träume
werden wahr**

*Ich spüre Carmen in
meinem Blut,
gesteht der Star der
Wiener Staatsoper*

6–10

Go Nippon!

20–21

Ich bin женен

22–23

Editorial & Inhalt

Скъпи читатели,

Пролетта напирва и хубавото време ни мами да се отдадем на блажена почивка. В същото време и пролетната умора не ни прощава. Въпреки това се постаряхме и този път да не изневерим на стила си и да ви представим тематично разнообразен брой. Сигурно вече с нетърпение очаквате интервюто ни с една от звездите на Виенската опера – Надя Кръстева, което анонсирахме в миналото издание (стр. 6–10).

В рубриката *Мнения* редакторът в „Дойче Веле“ – Берлин, Маринела Липчева споделя гледната си точка за някои от проблемите на България (стр. 4). Едно от актуалните събития в световен мащаб – трагедията в Япония, все още ни стряска с опустошителните си последици. На какви размисли е навело случилото се във Фукушима Веселка Маринова – журналистка, живяла девет години в Токио, четете на стр. 20.

За предизвикателството пред смесените двойки, наречено „брак“, и за това какви проблеми създават уж дребните различия между националностите открително на стр. 22.

Благодарим ви за активното участие в анкетата, която отпечатахме в предишната книжка – вашето мнение е важно за нас! Какво показват получените до момента резултати, ще разберете на стр. 28.

Пожелавам ви приятни минути с брой 27 на списание „Българите в Австрия“ и до нови срещи в разгара на лятото.

Елица Караенева,
главен редактор

Liebe LeserInnen,

Der Frühling zieht ein und beschert uns einerseits angenehme Erholung im Grünen. Andererseits quält so manchen die Frühjahrsmüdigkeit. Ungeachtet dessen freuen wir uns, Ihnen wieder eine interessante und abwechslungsreiche Ausgabe präsentieren zu dürfen. Sicherlich warten Sie schon ungeduldig auf das vor angekündigte Interview mit Nadia Krasteva, einem berühmten Star der Wiener Staatsoper (S. 6–10).

Marinela Lipcheva – Redakteurin der Deutschen Welle in Berlin, schreibt über brisante Probleme in Bulgarien (S. 5). Eines der aktuellsten Ereignisse der Welt – die Tragödie in Japan, lässt uns immer noch mit ihren unvorhersehbaren Folgen erstarren. Die Journalistin Veselka Marinova lebte neun Jahre in Tokio und berichtet von jener Zeit und ihren Erfahrungen in Japan (S. 21). Wie man die kleinen nationalen Unterschiede und daraus resultierende Missverständnisse in Mischehen meistert, lesen Sie auf S. 23.

Herzlichen Dank für die große Teilnahme an der Umfrage von der letzten Ausgabe. Ihre Meinung ist uns sehr wichtig! Über das vorläufige Ergebnis lesen Sie auf S. 28. Ich wünsche Ihnen eine schöne Zeit mit diesem Heft und freue mich schon auf die nächste, sommerliche Ausgabe.

Ihre Chefredakteurin
Elitsa Karaeneva

Aktuell

- 3 Die bulgarische Hochzeit mit dem „richtigen“ Leben (Bulgarisch und Deutsch)

Meinungen

- 4–5 Bulgarien von außen gesehen (Bulgarisch und Deutsch)

Interview

- 6–10 Nadia Krasteva, Opernsängerin (Bulgarisch und Deutsch)

Finanzen/Gesetze/Gesellschaft

- 11 Aktuelles von Financoaching (Bulgarisch und Deutsch)
12 Sie haben eine Gerichtsladung (Bulgarisch und Deutsch)
13 Vermeidung von DBA (Bulgarisch und Deutsch)
14 Schnallen Sie sich an! (Bulgarisch und Deutsch)

Das unbekannte Bulgarien

- 15 Melnik (Bulgarisch und Deutsch)

Das unbekannte Österreich

- 16–17 Der Wiener Prater abseits des Riesenrades (Bulgarisch und Deutsch)

Geschichte

- 18 Das Geschriebene bleibt (Bulgarisch)

You've Got Mail

- 19 Feedback (Bulgarisch)

Memoiren

- 20–21 Go Nippon! (Bulgarisch und Deutsch)

Leben/Projekte

- 22–23 Ich bin женен (Bulgarisch und Deutsch)
25 Melange Bulgaren (Bulgarisch)

Für die Kinder

- 24 Spiel und Spaß (Bulgarisch und Deutsch)

Kultur

- 26–27 Das Pfingstfest und die Rusalien-Woche (Bulgarisch und Deutsch)
Programm der bulgarischen Kirchen (Bulgarisch)

Information

- 28 Der Fragebogen zeigt (Bulgarisch und Deutsch)
29–30 Kulturprogramm (Bulgarisch und Deutsch)
31 Kleinanzeigen (Bulgarisch und Deutsch)

IMPRESSUM

Herausgeber
Kulturverein

Bulgaren in Österreich

Chefredakteurin
Elitsa Karaeneva Devrnja
Stv. Redakteurinnen
Elitsa Tsenova
Donika Tsvetanova

Redaktion
Bulgarisch
Yordan Gergov
Deutsch

Christina Oppermann-Dimow

Freie MitarbeiterInnen
Krasimira Plachetzky
Karolina Dimitrova
Blaga Zlateva

Lyudmila Handzhyska
Graziela Stoyanov

Grafik & Design

Elitsa Karaeneva Devrnja
Goran Devrnja
Julia Kovatchev (JUKO)
Mario und Stefka Nikolovi

Lektorat

Yordan Gergov

Lyubomira Dimitrova

Verteilung

Tatyana Ribarska

Chavdar Ribarski

Marketing

Tatyana Ribarska

Elitsa Georgieva

Druck

Prime Rate Kft.

Coverfoto

Archiv Nadia Krasteva

Adresse

1020 Wien,

Vorgartenstrasse 122/460

www.bulgaren.org

www.bulgaren.org/melangebulgaren

E-Mail verein@bulgaren.org

Erscheinung

Bulgaren in Österreich

erscheint jeden zweiten Monat.

Preis € 2,50

Abonnement

Kulturverein

Bulgaren in Österreich,

Erste Bank, PLZ 20111,

Kontonr. 28714074000

ISSN 2074-2746 (Print)

ISSN 2074-8450 (Online)

Българската сватба с ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ

Панаирът на суетата отминава – идва зрелостта

ТЕКСТ Людмила Ханджийска

Красив слънчев следобед. Навсякъде кънти от звука на клаксоните. Изтупани като за сватба, абитуриентите пристигат на сборния пункт. Намирам се на централния площад в родния си град и се опитвам да не мисля за това колко хора ме наблюдават и колко нестабилна се чувствам на високите токчета в цвят „слонова кост“. Облечена съм в дълга млечнорезедава рокля и нервно оправям прическата си. „Не мога да те позная!“, казва ми един съученик. Колко време отнема на една жена да се нагласи така – мисля си аз –

И ЗА КАКВО Е ВСИЧКО ТОВА!

„Хайде, усмихни се, снимат ни“, подканя ме кавалерът ми. Тръгваме в колона по двама към ресторанта. Знам, че в този момент половината град е на площада и всеки иска да ни види. После седмици наред хората ще обсъждат роклите и прическите на момичетата. Честно казано, не разбирам смисъла на целия този парад и се чувствам неудобно. Не ме интересува, че изглеждам добре в дългата си рокля, просто искам по-бързо да свърши вечерта.

Днес, осем години по-късно, се връщам с усмиление към абитуриентския си бал. Чувството на срам е забравено, останал е само споменът за една приятна вечер. Благодарение на опита и от дистанцията на времето сега разбирам по-добре защо този празник на зрелостта е толкова важен за българите. В старанието на родителите тяхното дете да изглежда най-добре се крие надеждата им за бъдещата му реализация. Около вълненията обаче се крие и страхът на всеки родител –

ЩЕ СЕ СПРАВИ ЛИ МОЕТО ДЕТЕ С ЖИВОТА

ще намери ли своя път? Семейството играе особено важна роля в България и отделянето на младия човек от неговите родители е труден момент колкото за младото, толкова и за старото поколение.

Абитуриентският бал е символ на съзряването на младия човек. От този момент нататък той е свободен сам да избира по кой житейски път да тръгне. Тази свобода е извор на радост, но и на притеснение. Затова и настроението по време на бала обикновено е приповдигнато. След нощта на купона завършващите вече са на прага на истинския живот и тепърва ще се впуснат в дебрите му. ★

Die bulgarische Hochzeit mit dem „richtigen“ Leben

Die Parade der Eitelkeit ist vorbei – die Reife kommt

TEXT Lyudmila Handzhiyska

Es ist ein schöner sonniger Nachmittag. Der Klang der Hörner schallt durch die Stadt. Die AbiturientInnen sammeln sich schon am Treffpunkt, alle herausgeputzt wie für eine Hochzeit. Ich befinde mich am Hauptplatz von Blagoevgrad und versuche, nicht daran zu denken, wie viele Menschen mich jetzt beobachten oder wie wackelig ich mich mit meinen elfenbeinfarbenen Stöckelschuhen fühle. Ich habe ein langes hellgrünes Kleid und greife nervös in meine Haare. „Ich habe dich kaum erkannt“, sagt mir ein Mitschüler. Wie lange dauert es bloß, damit eine Frau so herausgeputzt aussieht – denke ich –

UND WOZU EIGENTLICH DIE GANZE MÜHE!

„Komm, lächle ein bisschen, wir werden gerade fotografiert“, fordert mich mein Kavalier auf. Wir gehen in einer Zweierreihe los zum Restaurant. Mir ist sehr bewusst, dass in diesem Moment die ganze Stadt am diesem Platz versammelt ist und uns, die MaturantInnen, anschauen will. Nachher wird man wochenlang über die Kleider und die Frisuren der Mädchen tratschen können. Ich verstehe den Sinn dieser ganzen Maskarade nicht. Mich interessiert es überhaupt nicht, wie schön ich mit dem langen Kleid aussehe. Ich will nur, dass die Nacht schnell zu Ende ist.

Heute, acht Jahre später, erinnere ich mich gerne an meine Maturafeier. Das peinliche Gefühl ist längst vergessen und nur die Erinnerung an einen schönen Abend ist geblieben. Im Nachhinein dank meiner Erfahrung und dem Zeitabstand verstehe ich besser, wieso dieser Feiertag in Bulgarien so wichtig ist. Inmitten der Aufregung im Vorfeld des Festes versteckt sich auch die Angst aller Eltern –

PACKT MEIN KIND SEIN LEBEN

wird es seinen Weg finden? Im Übrigen spielt die Familie in Bulgarien eine zentrale Rolle und die Trennung des jungen Menschen von seinen Eltern wird sowohl von der älteren als auch von der jüngeren Generation oft als problematisch empfunden.

Der Abiturball ist ein Symbol für die Reife der jungen Menschen. Von diesem Moment an ist man angeblich frei, seinen eigenen Weg zu gehen. Diese Freiheit ist einerseits eine Quelle der Freude, aber andererseits auch ein Grund zur Besorgnis. Daher ist auch die Stimmung zur der Zeit des Balles aufgeheizt – die AbsolventInnen stehen an der Schwelle des echten, des sogenannten „ernsten Lebens“, aber sie haben sie noch nicht ganz überschritten. ★

КОМЕНТАР

България, погледната отвън

ТЕКСТ Маринела Липчева-Вайс*

„Не ви ли е мъчно за България?“, пита ме възрастната учителка по пиано на моята дъщеря. „Не!“, изплъзвам бързо отговора си и в този миг започвам да съжалявам. Не само заради учудено-укорителния поглед на берлинчанката насреща ми. Разбира се, че ми е мъчно за всички близки и приятели. Следващият ѝ въпрос ме спасява от опасността да потъна в романтично-носталгични мисли: „Хубаво ли е на Черно море?“. Пред погледа ми изниква табелата със знака на ЕС, поставена край малкия черноморски град, в който моите родители имат къща. Проектът предвиждаше строеж на пречиствателна станция до 2008 г. Тя се появи с голямо закъснение и дотогава влизането във водата често беше равносилно на няколкодневни неприятни изживявания с поредния вирус по морето. Да не говорим за бетонираното с хотели крайбрежие, за ужасните пътища, за мръсотията по тях...

„Черно море не е така солено като Средиземно“, казвам предпазливо и отново се ядосвам на думите си. Защо не казах истината? В журналистическите си коментари не спестявам на никого неприятните факти. Защо в личен разговор се чувствам длъжна да пазя реномето на страната, от която идвам, и да ѝ градя положителен имидж? А и нямам впечатления, че онези, които отговарят за това, са се разтревожили от въпроса как изглежда България навън.

Наскоро интервюирах един от висшите български чиновници, отговарящи за туризма. Отговорите му бяха като дежавю на чуото от мен в интервю с него точно преди година. И почти всичките му отговори започваха с „ще“ – „ще увеличим бюджета за реклама“, „ще сме по-активни“, „ще акцентираме върху индивидуал-

ния туризъм“, но нали знаете – криза, съкратени финанси... как да правим свята реклама на страната.

С все по-малко пари разполагат и представителствата на България в чужбина. А кой, ако не те, би трябвало да се грижи за имиджа на страната. На всичкото отгоре сблъсъкът между българския президент Георги Първанов и правителството на Бойко Борисов в София води до неприятни ситуации с посланическите постове в страни – водещи инвеститори в България. Във Виена все още няма нов посланик и старият е принуден да ръководи българското представителство от София. Преди осем години тогавашният посланик на България в Берлин беше отзован, сбогува се официално с германските си партньори и... само след няколко месеца ги приветства отново в посолството, понеже в София не можах да се разберат за наследника му. Сегашният български посланик в Берлин пък беше уличен от собственото си правителство в сътрудничество с комунистическата Държавна сигурност, но месеци наред нито го изтеглиха, нито той самият пожела да си тръгне. От това България едва ли печели.

„Мамо, виж“, сепва ме гласът на дъщеря ми, която ми показва моя стара рокля, изпратена ѝ от България. „Мирише на къщата на баба и дядо!“, казва възторжено детето и пак забива носле в роклята, за да си спомни за толкова хубави мигове.

Няма как – и това лято заминаваме за България. ★

* Авторката е редактор в парламентарното студио на Радио „Дойче Веле“ в Берлин.

COLLAGE Stefanie & Mario

KOMMENTAR

Bulgarien von außen gesehen

TEXT Marinela Lipcheva-Weiß*
ÜBERSETZUNG Blaga Zlateva

„Vermissen Sie Bulgarien nicht?“, fragt mich die Klavierlehrerin meiner Tochter. „Nein“, entschlüpft mir die Antwort und im selben Augenblick bereue ich es schon. Nicht nur wegen des erstaunt-tadelnden Blickes der Berlinerin. Natürlich vermisste ich meine Freunde und Verwandten. Ihre nächste Frage bewahrt mich davor, in romantisch-nostalgische Gedanken zu versinken: „Ist es schön am Schwarzen Meer?“ Vor meinen Augen taucht das Schild mit dem EU-Zeichen vor der kleinen Stadt am Schwarzen Meer auf, in der meine Eltern ein Haus haben. Ein Projekt sah den Bau einer Wasseraufbereitungsanlage bis 2008 vor. Sie kam mit einer großen Verspätung und bis dahin hatte das Baden im Meereswasser oft gleich einige unangenehme Tage mit dem aktuellen Meeresvirus zur Folge. Ganz zu schweigen von der mit Hotels zubetonierten Küste, den schrecklichen Straßen, dem Müll...

„Das Schwarze Meer ist nicht so salzig wie das Mittelmeer“, sage ich vorsichtig und ärgere mich gleich wieder über meine Worte. Warum habe ich nicht die Wahrheit gesagt? In meinen journalistischen Kommentaren spare ich nicht mit unangenehmen Fakten. Warum fühle ich mich in einem Privatgespräch verpflichtet, das Renommee meines Landes zu verteidigen und ein rein positives Image aufzubauen? Außerdem habe ich nicht wirklich den Eindruck, dass sich die Verantwortlichen in unserem Land darüber den Kopf zerbrechen, wie Bulgarien von außen gesehen wird.

Ich habe neulich einen hohen Beamten aus Bulgarien interviewt, der für den Tourismus zuständig ist. Seine Antworten waren wie ein Déjà-vu dessen, was ich bereits letztes Jahr in einem Interview mit ihm gehört hatte. Und fast alle Antworten begannen mit „wir werden“ – „wir werden das Werbeetat erhöhen“, „wir werden aktiver sein“, „wir werden

verstärkt auf den Individualtourismus ansetzen“, aber Sie wissen – Krise, gekürzte Finanzmittel... wie können wir unter diesen Umständen gute Werbung für das Land machen?

Auch die bulgarischen Vertretungen im Ausland verfügen über immer weniger finanzielle Mittel. Und wer sonst, wenn nicht sie, soll das Image unseres Landes pflegen. Und zu allem Überfluss führen die Konflikte zwischen dem Präsidenten Georgi Pärvanov und der Regierung von Boyko Borisov zu unangenehmen Situationen mit den bulgarischen Botschaftern in Ländern, die führende Investoren sind. In Wien gibt es immer noch keinen neuen Botschafter und der bisherige Botschafter muss die Vertretung von Sofia aus leiten. Vor acht Jahren wurde der damalige bulgarische Botschafter in Berlin abberufen. Er verabschiedete sich offiziell von seinen deutschen Partnern und einige Monate später konnte er sie wieder in der Bulgarischen Botschaft begrüßen, weil man sich in Sofia nicht über seinen Nachfolger einigen konnte. Der jetzige Botschafter von Bulgarien in Berlin wurde von der eigenen Regierung als Agent der kommunistischen Staatssicherheit überführt, wurde jedoch monatelang weder abberufen, noch ist er selbst zurückgetreten. Dadurch hat das Renommee von Bulgarien sicher gelitten.

„Mama, schau mal“, reißt mich die Stimme meiner Tochter aus meinen Gedanken. Sie zeigt mir ein altes Kleid von mir, das ihr aus Bulgarien geschickt wurde. „Es riecht nach dem Haus von Oma und Opa!“, sagt sie begeistert und steckt ihre Nase wieder in das Kleid, um so viele schöne Erinnerungen zurückzurufen.

Keine Frage – diesen Sommer fahren wir wieder nach Bulgarien. ★

* Die Autorin ist Redakteurin in dem Hauptstadtstudio der Deutschen Welle in Berlin.

НАДЯ КРЪСТЕВА,
оперна певица:

Мечтите се сбъдват

*Чувствам ролята на
Кармен в кръвта си,
признава звездата на
Виенската опера*

NADIA KRASTEVA,
Opersängerin:

Träume werden wahr

*Ich spüre Carmen in
meinem Blut,
gesteht der Star
der Wiener Staatsoper*

ИНТЕРВЮ Елица Ценова
СНИМКИ Архив на Надя Кръстева

INTERVIEW Elitsa Tsenova
ÜBERSETZUNG Krasimira Plachetzky
FOTOS Archiv Nadia Krasteva

Надя Кръстева е родена в София. Завършва Националната музикална академия „Панчо Владигеров“, специалност „Оперно пеене“, в класа на проф. Жасмина Костова, а след това специализира в академията на Борис Христов в Рим при Анита Циркети. Работи в Държавната опера в Стара Загора, а от 2002 г. се изявява на сцената на Виенската опера.

Публиката е очарована от образите ѝ на Америк в „Аида“, Еболи в „Дон Карлос“, Леонор във „Фаворитката“ (La favorite), Мария Джезуалдо (Gesualdo), Адалджиза в „Норма“, Марина в „Борис Годунов“, Олга в „Евгений Онегин“ и мн. др., които представя не само във Виена, но и на сцените на големите оперни театри в Чикаго, Токио, Берлин, Мюнхен, Хамбург, Есен, Москва, Цюрих, Амстердам, Валенсия, Кардиф, Рига, Савонлина (Финландия). В близко бъдеще мецосопраното ще зарадва почитателите на оперното изкуство и в Париж, Женева, Далас, Сан Диего.

Die in Sofia geborene Opersängerin Nadia Krasteva absolvierte klassischen Gesang an der Staatliche Musikakademie „Prof. Pancho Vladigerov“ in der Klasse von Prof. Zhasmina Kostova. Anschließend besuchte sie die Klasse von Anita Cerquetti an der Akademie von Boris Hristov in Rom. Die junge Sängerin begann ihre Karriere in Stara Zagora (Bulgarien), um später nach Wien zu ziehen, wo sie seit 2002 an der Wiener Staatsoper zu hören ist.

Nadia Krasteva begeisterte nicht nur das Wiener Publikum. Der Musikstar sang auf vielen wichtigen Opernbühnen der Welt – Chicago, Tokio, Berlin, München, Hamburg, Essen, Moskau, Zürich, Amsterdam, Valencia, Cardiff, Riga und Savonlinna (Finnland). Zu ihrem Repertoire gehören die Amneris aus „Aida“, Eboli aus „Don Carlos“, Leonor aus „La Favorita“, Maria Gesualdo aus „Gesualdo“, Adalgiza aus „Norma“, Marina aus „Boris Godunov“, Olga aus „Eugene Onegin“ und viele andere mehr. Die Opernbühnen in Paris, Genf, Dallas sowie San Diego stehen auf der Warteliste bei der bulgarischen Operndiva.

Госпожо Кръстева, каква искахте да станете, когато бяхте на 7 години?

Исках да бъда точно това, което съм сега – оперна певица. И доказателството е в тетрадката ми от 1. клас. На първия учебен ден учителката ни помоли да нарисуваме какви искаме да станем. Аз представих сцена с певица в дълга рокля и дълга къдрава коса, каквито са оперните певици в детското въображение, и на заден план се виждаше пианист. Като малка много обичах да пея и да рисувам. Мечтата ми винаги е била да стана певица.

От 2002 г. сте във Виенската опера. Как стигнахте до тази престижна сцена?

По това време имах чудесна работа в Старозагорската опера, радвах се на уважението на колегите и любовта на публиката. Една позната агентка ми даде възможност да изпратя на директора на Операта г-н Холендер компактдиск със запис на няколко арии. Той ги е чул и ме покани на прослушване във Виена. Явих се без особени очаквания и притеснения. След като свърших с прослушването, само ме огледа, каза „Хм, Кармен“ и ме подмина. Не знаех какво означава това, но на следващия ден получих покана да остана на пробен договор за четири месеца с възможност за удължаване до две години.

Надя Кръстева и Брандън Йованович в „Кармен“, Чикаго, 2011
Nadia Krasteva und Brandon Jovanovich in „Carmen“, Chicago, 2011

Frau Krasteva, was wollten Sie als Kind später einmal werden?

Ich habe mir gewünscht das zu werden, was ich heute bin – Opernsängerin. Der Beweis dafür ist in meinem Schulheft der 1. Klasse. Am ersten Schultag forderte uns die Lehrerin auf, ein Bild von unserem Traumberuf zu malen. Ich malte mich auf einer Bühne mit langem Kleid und langen lockigen Haaren, wie ich in meiner Kinderphantasie die Opernsängerinnen sah, mit einem Klavierspieler im Hintergrund. Als Kind liebte ich das Malen. Mein echter Traum jedoch war, Sängerin zu werden.

Seit dem Jahr 2002 sind sie an der Wiener Staatsoper zu hören. Welchen Weg muss man gehen, um auf einer solchen Bühne von internationalem Format zu singen?

Vor dem Jahr 2002 war ich Sängerin an der Oper in Stara Zagora, wo ich den Respekt meiner Kollegen und die Zuneigung des Publikums genoss. Dann bekam ich durch eine mir bekannte Managerin die Möglichkeit, Arienaufnahmen von mir an den Direktor der Wiener Staatsoper – damals noch Herrn Holender – zu schicken. Er muss sie gehört haben, denn ich wurde zur Probe nach Wien eingeladen. Ich kam nach Wien ohne allzu große Nervosität oder besondere Erwartungen. Nach der Probe stand Herr Holender vor mir, sagte ein „Na ja, Carmen“ und ging weiter. Ich ahnte nicht, was das zu bedeuten hatte.

В изпълнение на „Кармен“ на празниците в Савонлина, Финландия
Vorführung von „Carmen“ an den Festspielen in Savonlinna, Finnland

Надя Кръстева и Барбара Рет след премиерата „Силата на съдбата“ във Виена
Nadia Krasteva und Barbara Reit nach der Premiere von „La Forza del destino“ in Wien

Започнах, вложих цялото си старание и сърце и ето вече

БЛИЗО ДЕВЕТ ГОДИНИ ПЕЯ НА ТАЗИ ПРЕСТИЖНА СЦЕНА

Тук имах възможност да се изявя в много хубави роли и спектакли, впоследствие ме забелязаха директори на други оперни театри, агенции, получих покани да пея и на други големи сцени. Случвало ми се е заради спектакли във Виена да отказвам участия във Вашингтон, Берн, Сан Франциско, Лос Анджелис, Токио, Хамбург, тъй като през всичките тези години Виенската опера е била мой основен приоритет – мястото, което почувствах като свой дом. Но все пак успях да приема и поканите от други театри и съм щастлива, че вече ме познават и извън Австрия, а същевременно имам опера, която обичам и на която съм вярна.

Вие се превъплъщавате в много силни женски образи. Как подходите към ролите си?

Един от най-хубавите ми дебюти тук беше в ролята на Еболи от „Дон Карлос“ във френския вариант на операта под режисурата на Петер Конвични. Той беше изградил много сложен образ на Еболи и го бе сложил в центъра на постановката, така че тя присъства през цялото време на сцената, а това прави ролята много дълга и тежка, истинско предизвикателство. Мария Джезуалдо в едноименната опера на Шнитке е друг интересен образ. Там имахме модерна и трудна за градене музика, в която не можеш да се отпуснеш. През цялото време трябваше да мисля, да пресятам, да броя тактове, но тази роля се оказа един от най-големите ми успехи. С много любов подготвих и ролята на Леонор де Гусман във „Фаворитката“ – имах чувството, че музиката е огледало на емоциите ми – едва се съдържах да не заплача по време на финалния дует. Много вълнуващо беше и да вляза в кожата на Амнерис от „Аида“. Големият диапазон, който се изисква за

Am nächsten Tag jedoch erhielt ich einen viermonatigen Vertrag mit einer Verlängerungsmöglichkeit von zwei Jahren.

Ich nahm das Angebot an und investierte viel Mühe und Herz. Das hat sich gelohnt, denn

SEIT NEUN JAHREN SINGE ICH NUN SCHON AUF DIESER PRESTIGETRÄCHTIGEN BÜHNE

Hier hatte ich Gelegenheit, mich in vielen wunderbaren Rollen zu präsentieren. Operndirektoren der ganzen Welt bemerkten mich. Einladungen aus anderen großen Opernhäusern kamen eine nach der anderen. Jedoch musste ich oft Einladungen aus Washington, Bern, San Francisco, Los Angeles, Tokio oder Hamburg wegen Engagements in Wien absagen, denn die Wiener Bühne hatte für mich die oberste Priorität in allen diesen Jahren. Sie ist der Ort, wo ich mich wie zu Hause fühle. Es gab aber auch Angebote, die ich wahrnehmen konnte, und nun bin ich sehr froh, dass mein Gesang mittlerweile internationales Interesse erweckt.

Sie müssen in sehr starke weibliche Rollen schlüpfen. Welche Einstellung zu Ihren Rollen haben Sie?

Eine meiner schönsten Erstauftritte hier war die Eboli in der französischen Version von „Don Carlos“ unter der Regie von Peter Konvichny. Er inszenierte ein sehr kompliziertes Bild von Eboli, sie stand im Mittelpunkt, verließ die Bühne nicht. Das erschwerte die Rolle gewaltig und machte sie zu einer echten Herausforderung. Maria Gesualdo in der gleichnamigen Oper von Schnittke ist auch eine interessante Rolle. In der modernen Musik haben die Sänger keine Zeit, sich zu entspannen. Das ist anstrengend. Ich musste während des gesamten Ablaufes denken, rechnen und den Takt zählen. Trotzdem ist diese Rolle einer meiner größten Erfolge. Mit viel Hingabe bereitete ich mich auf die Leonor de Guzmán in „La Favorita“ vor. Ich hatte dabei das Gefühl, dass die Musik meine Emotionen spiegelt. Ich hatte Mühe während

ролята, е в синхрон с противоречивите и силни емоции, раздиращи този персонаж. Допадна ми и ролята на Прециосила в новата постановка „Силата на съдбата“ (La forza del destino) – една малко по-различна акробатична задача.

Кои са най-важните качества, на които се осланяте?

Операта е трудно изкуство и човек трябва да е много борбен и дисциплиниран.

НАШАТА ПРОФЕСИЯ НЕ Е ЧИСТО ПЕЕНЕ ИЛИ ЧИСТО АКТЬОРСТВО

тя е съвкупност от много неща. Човек трябва да докаже, че е надежден, че работи с добри намерения, че е всеотдаен и влага сърце и душа. Тези неща се забелязват и оценяват. Случвало ми се е да пея със счупен крак, болна, но не мога да си позволя да се предам. Имала съм много трудни моменти, когато ми е коствало много усилия да преодолеем себе си, да стана, да се изгупам и да продължа, но съм доволна, че не съм позволила на тези моменти да ме сломят.

Директорът на Операта г-н Холендер казва за вас, че сте най-добрият глас за ролята на Кармен. Вие дори външно приличате на героинята на Проспер Мериме. Имате ли по-специално отношение към тази роля?

Това е ролята, която приемам като най-близка до себе си, до характера и натюрела си – така да се каже, чувствам я в кръвта си. Разбира се, най-трудното идва, когато трябва да се намерят подходящите изразни средства, за да могат емоциите най-пълно да достигнат до другите. По въпроса за приликите... нека отговоря по любимия си философски начин: мисля, че когато човек излъчва нещо специфично, това не е случайно. Визията е първото, което се формира на основата на характера – той се отпечатва върху чертите и излъчването. Неслучайно има специалисти, които определят характера на човек по физиономията и излъчването му.

Какво обичате да правите, когато сте свободна?

Обичам да рисувам и да пиша стихове, но го правя по моя си начин, когато имам нужда и вдъхновение. И го правя само за себе си. Обичам да слушам музика – най-различни жанрове в зави-

des Finalduettes, die Tränen zurück zu halten. Ich fand es sehr spannend, in die Haut der Amneris in der „Aida“ zu schlüpfen. Die große Bandbreite, die für diese Rolle erforderlich ist, harmoniert mit den starken und widersprüchlichen Emotionen, von denen die Hauptfigur zerrissen wird. Ich fand auch gefallen an der Rolle der Preziosilla in der Neuinszenierung der Oper „Die Macht des Schicksals“ – eine Aufgabe, die etwas mehr Stimmakrobatik verlangt.

Was sind die wichtigsten Eigenschaften, die eine Opernsängerin besitzen muss?

Die Oper ist eine mühevoll Kunst, die eiserne Disziplin und Bereitschaft zu Strapazen fordert.

SIE IST ZUGLEICH GESANG UND SCHAUSPIEL

die Summe vieler Dinge. Die OpernsängerInnen müssen nachweisen können, dass sie zuverlässig und motiviert sind, dass sie bereit sind, sich mit Herz und Seele ihren Beruf zu widmen. Es ist vorgekommen, dass ich krank oder gar mit einem gebrochenen Bein singen musste. In solchen Fällen kann ich mir nicht leisten nicht zu singen, denn das wäre für mich eine Niederlage. Es gab sehr schwierige Momente, wo ich mich selbst überwinden musste, und bin froh, dass ich nicht zuließ, an diesen Strapazen zu scheitern.

Herr Holender sagt über sie, dass sie die beste Carmen-Stimme besitzen. Sie sehen auch aus, wie man sich Carmen vorstellt. Haben sie einen besonderen Bezug zu dieser Rolle?

Das ist die Rolle, mit der ich selbst mich am meisten verbunden fühle. Sie ist meiner Natur sehr ähnlich. Anders gesagt ich habe Carmen in meinem Blut. Das Schwierigste ist ja, für seine Gefühle die zutreffenden Ausdrucksmittel zu finden, sodass diese Emotionen die Zuschauer auch erreichen. Die Frage der Ähnlichkeiten mit Carmen würde ich am liebsten philosophisch beantworten: Ich denke, das die Ausstrahlung nicht zufällig ist. Denn der Charakter prägt die Gesichtszüge. Es gibt ja auch Spezialisten, die den Charakter eines Menschen bestimmen, in dem sie das Gesicht analysieren.

Und was machen sie am liebsten in Ihrer Freizeit?

Ich male und schreibe gerne Gedichte, aber auf meine eigene Weise und wenn ich Inspiration brauche. Ich mache das nur für mich. Je

*В Грац
In Graz*

*В Musikverein в Грац по повод
на Вердиевия „Реквием“
Zum Anlass des Verdi „Requiems“
in Musikverein Graz*

симост от настроението си. Много обичам да се разхождам сред природата и това ме зарежда с енергия, дава ми свобода и сила. Когато нещо започне да ме притиска, търся полета на душата, на мисълта и се опитвам да се освободя от лошите мисли, да изляза от проблема, който ме е заклешил. Тогава отивам на някое високо място и гледам надалеч. Поглеждам на света „от горе“. Обичам да мечтая и вярвам, че мечтите се сбъдват.

Най-ценни за мен са моментите със семейството ми. Симона, дъщеря ми, е уникална. Тя е най-добрата ми приятелка наред с майка ми. Каквото и да правим заедно, винаги е интересно и забавно. Превръщаме ежедневието си в празник.

Тя вече има сериозни музикални изяви. Бихте ли я поощрили да се занимава с опера?

Разбира се. Само че в момента се интересува от други неща. Операта все още ѝ изглежда демоде, не толкова интересна като хитовете на големите поп изпълнители. Може би с времето ще промени отношението си и ще види, че

**НЕ ВСЕКИ МОЖЕ ДА БЪДЕ
БРИТНИ СПИЪРС,
А И НЕВИНАГИ Е ХУБАВО ДА СИ**

Аз съм твърдо „за“ това един ден тя да се опита да върви по нашия път и да се занимава с оперно пеене. Но това е много личен избор. Хората от семейството знаят и нещата от кухнята, които остават далеч от ползрението на публиката и нямат нищо общо с блясъка на сцената и аплодисментите. Аз съм имала много разочарования и трудности, но от позицията на 10-годишния си опит мога да кажа, че положителните неща в тази професия са повече. ★

Надя Кръстева се вдъхновява от творчеството на Елена Образцова, Федора Барбиери и Криста Лудвиг. Тя вярва, че човек се учи цял живот и не спира да експериментира, но най-важното е да бъде автентичен, да не изгуби себе си и идеалите си. Кармен е ролята, с която оперната прима грабна сърцата на виенската публика. Когато изпълнява прочутата „Хабанера“, от нея блика страст, енергия, нежност и сила, очите ѝ имат „онова сладно и същевременно свирепо изражение“, което Проспер Мериме описва в новелата си „Кармен“. А като прибавим и онази „странна и дива хубост, която отначало изумяваше, но не можеше да се забрави“, разбираме защо все по-често образът на Кармен се свързва с българското мецосопрано.

В Москва
In Moskau

Nadia Krasteva lässt sich durch die Kunst der Sängerinnen Elena Obraztsova, Fedora Barbieri und Crista Ludwig inspirieren. Sie glaubt, dass Menschen ein ganzes Leben lang lernen und experimentieren müssen. Das Wichtigste für sie ist, sich selbst treu zu bleiben und ihre eigenen Ideale zu bewahren. Carmen ist zweifellos die Rolle, mit der die Operndiva die Herzen des Wiener Publikums eroberte.

nach meiner momentanen Stimmung höre ich auch Musik verschiedener Genres. Ich wandere auch gerne in der Natur. Das verleiht mir Energie, Freiheit und Kraft. Wenn mich etwas bedrückt, versuche ich, die Seele baumeln zu lassen und mich von schlechten Gedanken zu befreien. Ich suche mir eine Anhöhe, von wo aus ich die Welt „von oben“ betrachten kann. Ich träume gerne und glaube auch an Träume. Am wichtigsten für mich sind jedoch die Momente mit meiner Familie. Simone, meine Tochter, ist einzigartig. Sie und meine Mutter sind meine besten Freundinnen. Was immer wir gemeinsam tun, ist unterhaltsam. Gemeinsam können wir den Alltag in ein Fest verwandeln.

Ihre Tochter Simona hatte bereits einige musikalische Auftritte. Würden Sie sie zu einer Karriere als Opernsängerin ermutigen?

Natürlich würde ich das. Nur im Moment interessieren sie andere Dinge. In ihren Augen ist die Oper eher altmodisch und natürlich nicht so interessant wie die Hits der großen Popstars. Vielleicht wird sie ihre Meinung mit der Zeit ändern. Dann wird sie wissen, dass nicht jeder wie Britney Spears sein kann, aber auch,

**DASS ES NICHT UNBEDINGT COOL IST,
WIE BRITNEY SPEARS ZU SEIN**

Ja, ich wünsche es ihr sehr, eines Tages meinen Weg zu gehen. Die Berufsentscheidung ist jedoch etwas sehr Persönliches. Wir wissen, dass nicht alles Gold ist, was glänzt. Es gibt Dinge, die das Publikum nicht ahnen kann, die nichts mit Bühnenglanz und Beifall zu tun haben. Ich musste oft Schwierigkeiten und Enttäuschungen hinnehmen. Jedoch kann ich aus meiner zehnjährigen Erfahrung als Sängerin sagen, dass mein Beruf mehr Vorteile als Nachteile hat. ★

Дъщеря ѝ
Симона
Иhre Tochter
Simona

АКТУАЛНО ОТ FINANCECOACHING

ТЕКСТ Маг. Анета Писарева
ПРЕВОД Кристиана Петрова

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ. Държавните ръководители на страните – членки на Европейския съюз (ЕС), се споразумяха на първо четене относно механизма за защита на еврото. Нов защитен фонд трябва да разполага с оперативна кредитна сума в размер на € 500 млрд., която може да се използва като заем при изгодни условия за страните от ЕС, изпаднали във финансово затруднение. Така те ще могат да теглят част от сумата под формата на кредит. Доколко частните собственици на държавни облигации ще се налага да участват в подобни спасителни акции, зависи от това дали страната е в състояние да обслужва дълговете си в дългосрочен план.

ФИНАНСИРАНЕ. Европейската централна банка (ЕЦБ) повиши през април лихвените проценти. Кредитите за недвижими имоти и ипотечните кредити представляват огромен пазар в Европа, който според Европейската комисия (ЕК) през 2008 г. е съставлявал около половината от брутният вътрешен продукт (БВП) на страните от ЕС, както и 70 % от заемите на частния сектор. ЕК планира в бъдеще да задължи банките да проверяват още по-стриктно способността на купувачите за погасяване на кредита чрез внимателно разглеждане на кредитната им надеждност.

ОСИГУРОВКИ. Внимавайте при използването на един и същи регистрационен номер на моторно превозно средство (МПС) за две леки коли. Автомобилът не бива да влиза в експлоатация без регистрационни номера, дори и да се намира на собствен парцел земя. Неизпълнението на предписанието представлява нарушение по смисъла на Закона за застраховането и дава право на застрахователите да си поискат обратно платеното обезщетение в случай на щета.

По истински случай: семейство с два автомобила, за които съпрузите използват един и същи регистрационен номер. Съпругата отива на пазар с единия автомобил с номерата на него. През това време на мъжа ѝ му се налага да изкара от гаража другото МПС, което обаче е без номера. Потегляйки, той не забелязва съседското дете и по невнимание го бута. В крайна сметка се налага да възстанови обезщетението на застраховката.

НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО. Ако търсите алтернативи на застраховките и сте критични към ценните книжа, може да ви интересува определена имотна инвестиция в рамките на предприятието. Такива вложения са особено предпочитани в сферата на капиталовите сдружения, които се ръководят от собственика им. В случаите, когато предприятието изплаща пенсията на собственика, финансовият източник на това изплащане се подsigурява с имота с по-ниски разходи в сравнение с традиционните модели. При този случай в края на разплащателния период на пенсията паричната стойност не се изчерпва, както става при стандартните модели, а имотът продължава да носи приходи и на наследниците. ★

AKTUELLES VON FINANCECOACHING

TEXT Mag. Aneta Pissareva

ALLGEMEIN. Die EU-Staats- und Regierungschefs haben sich vorläufig auf die Gestaltung des Schutzschirmes ESM (European Stability Mechanism) geeinigt. Er soll über eine effektive Kreditsumme von € 500 Mrd. verfügen und kann für Eurostaaten in Finanznot zu günstigen Bedingungen am Kapitalmarkt Geld aufnehmen und dies als Kredit weiterreichen. Das Ausmaß der Beteiligung der privaten Staatsanleihenbesitzer an den Rettungskosten richtet sich danach, ob die Verschuldung des Landes auf Dauer tragbar ist oder nicht. Ist ein Staat nicht mehr in der Lage, seine Schulden zu bedienen, muss er in Verhandlungen über einen Forderungsverzicht eintreten.

FINANZIERUNGEN. Die Europäische Zentralbank (EZB) hat im April die Leitzinsen erhöht. Immobilien- und Hypothekenkredite sind ein riesiger Markt in Europa, der laut der EU-Kommission im Jahr 2008 rund die Hälfte des Bruttoinlandsprodukts in der EU sowie 70 % der Privatschulden ausmachte. Den Plänen der EU-Kommission zufolge sollen die Banken in Zukunft im Rahmen einer strikten Prüfung der Kreditwürdigkeit noch genauer die Fähigkeit der Hauskäufer zur Rückzahlung des Geldes prüfen.

VERSICHERUNGEN. Achtung bei KFZ-Wechselkennzeichen: selbst auf dem eigenen Grundstück darf ein Pkw ohne Kennzeichen nicht in Betrieb genommen werden. So ein Vorgehen stellt eindeutig eine Obliegenheitsverletzung im Sinne des KFZ-Haftpflichtgesetzes dar und bedeutet Regress des Versicherers im Schadensfall.

Eine wahre Begebenheit: Während die Ehefrau eines Versicherten mit dem Kleinwagen und dem darauf befindlichen Wechselkennzeichen einkaufen fuhr, fuhr ihr Mann den Geländewagen im Rückwärts-Gang aus der Garage auf die Auffahrt. Hierbei übersah er den 6-jährigen Nachbarbuben, der dabei verletzt wurde. Der Fahrer musste die dadurch entstandenen Kosten (z. B. Schmerzensgeld oder Therapie) seiner KFZ-Versicherung ersetzen.

IMMOBILIEN. Wenn Sie Alternativen zu Versicherungen suchen und Wertpapieren mit Skepsis gegenüberstehen, können Sie die Betriebliche Vorsorgewohnung in Betracht ziehen. Besonders beliebt ist diese im Bereich eigentümergeführter Kapitalgesellschaften. Hier sichert die GmbH dem Eigentümer die Pension zu. Die Finanzierung der Firmenpension ist kostengünstiger als die von herkömmlichen Modellen und am Ende der Rentenzahlungsdauer ist der Geldwert nicht wie bei üblichen Modellen aufgebraucht, sondern der Sachwert – die Immobilien – werfen auch den Erben noch weiterhin Einnahmen ab. ★

Имате **призовка**Sie haben eine **Gerichtsladung**

Какво пише в
Гражданския процесуален кодекс

Was steht im Zivilgesetzbuch

ТЕКСТ Адвокат Пепа Начкова,
тел. 0681/105-23-360

TEXT Anwältin Pepa Nachkova,
Tel. 0681/105-23-360
ÜBERSETZUNG Blaga Zlateva

Гражданският процесуален кодекс на България в сила от 1 март 2008 г. промени процедурата по призоваване с цел уеднаквяване на практиката с европейските страни и осигуряване на бързина и ефективност на съдебните процедури. Връчването на съобщения на търговци и юридически лица се извършва на посочения в Търговския регистър адрес. Ако връчителят не намери достъп и лице, на което да връчи съобщението, той залапва уведомление на входната врата или на пощенската кутия, а ако не може да я достигне – на входната врата на сградата. При това положение се приема, че лицето е надлежно уведомено.

Das Zivilgesetzbuch in Bulgarien wurde mit dem 1. März 2008 zwecks Angleichung an die zivilprozessuale Praxis in den EU-Ländern geändert, um schnelle und effektive Gerichtsverfahren zu gewährleisten. Die Zustellung von schriftlichen Mitteilungen an juristische Personen erfolgt an die im Handelsregister angegebene Adresse. Sollte der Zusteller keinen Zugang finden bzw. keine Person finden, an die er die Mitteilung überreichen kann, klebt er eine Benachrichtigung an die Haustür oder an den Briefkasten oder falls er keine Zugang dazu hat – am Eingang.

ПРОЦЕДУРА

Гражданите се призовават на адрес, посочен от ищеца по делото, или на регистрирания от тях в общината адрес в България. Когато няма кой да приеме съобщенията на този адрес, връчителят залапва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а ако не може – на входната врата. Съобщението се смята за връчено с изтичането на двуседмичен срок от залапване на обявлението, след което съдът приема, че лицето е редовно уведомено, и дава ход на делото. В случай че лицето не се яви, защитата му се поверява на служебен адвокат. Ако едно лице веднъж е призовано редовно на някой адрес по всячко дело, дори да не се е явило в съдебно заседание, то не получава повече уведомления от съда, който вече следи само хода на делото, но не и призоваването.

НА ПРАКТИКА

Практиката показва, че се стига до много непристъпни съдебни решения. Съгласно описаните по-горе правила съдът приема, че лицето е редовно уведомено за всички документи и процедури и че има право да се защити, но не го прави по свой избор. Така процесът протича и приключва окончателно, без ответникът дори да разбере за него, което може да доведе до сериозни негативни правни и финансови последици. В този смисъл за седалище на българска фирма следва да се посочва адрес, на който винаги има кой да приема призовки и съобщения, а гражданите трябва да упълномощат лице или да се погрижат някой редовно да проверява пощата и имота, на който са регистрирани. ★

VERFAHREN

Privatpersonen wird die Ladung an einer vom Kläger angegebenen Adresse oder an dem gemeldeten Wohnsitz in Bulgarien zugestellt. Sollte an der jeweiligen Adresse niemand erreicht werden können, klebt der Zusteller eine Benachrichtigung an die Haustür oder an den Briefkasten und falls er keine Zugang dazu hat – am Eingang. Die Mitteilung gilt nach Ablauf einer zweiwöchigen Frist ab dem Aufkleben der Benachrichtigung als zugestellt. Danach geht das Gericht davon aus, dass die Person benachrichtigt ist, und kann den Prozess in Gang setzen. Im Falle eines Nichterscheinens der Person wird ihr ein Anwalt zugewiesen. Wenn eine Person an einer Adresse zu einem anhängigen Verfahren bereits ordnungsgemäß geladen worden ist, auch wenn sie bei der Gerichtsverhandlung nicht erschienen ist, erhält sie keine Mitteilungen vom Gericht mehr, welches nur mehr den Ablauf des Prozesses verfolgt und nicht das Ladungsverfahren.

IN DER PRAXIS

Die Praxis zeigt, dass es auch bei Abwesenheit einer Partei oft zu richterlichen Beschlüssen kommt. Laut der oben beschriebenen Verordnungen nimmt das Gericht an, dass die Person ordnungsgemäß über alle Dokumente und Prozeduren informiert worden ist und das Recht hat, sich zu verteidigen, dies aber nach eigenem Ermessen nicht tut. So kann es dazu kommen, dass ein Gerichtsverfahren läuft und endgültig abgeschlossen wird, ohne dass der Angeklagte davon erfährt, was erhebliche negative finanzielle und rechtliche Folgen haben kann. In diesem Sinne sollte man als Firmensitz einer bulgarischen Firma immer eine Adresse angeben, an der jemand Ladungen und Benachrichtigungen entgegennehmen kann. Privatpersonen hingegen sollten entweder jemandem eine Ermächtigung erteilen oder dafür sorgen, dass jemand regelmäßig die Post kontrolliert und am Wohnsitz vorbeizuschaut, wo sie angemeldet sind. ★

ПРАВНА ИНФОРМАЦИЯ

Как да се избегне двойното данъчно облагане между Австрия и България

ТЕКСТ Адвокат Борис Методиев
E-Mail advokatur@metodiev.at

Новата Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между България и Австрия (СИДДО) е в сила от 3 февруари т.г. Настоящият документ замества подписаната още през 1983 г. подобна спогодба, която отразяваше съвсем различни икономически условия и в последните години затрудняваше двустранните бизнес отношения. Спогодбата гарантира защитата и равнопоставеността на инвестициите, като в същото време съдържа механизми за предотвратяването на неоснователното отклонение от данъчното облагане. С цел осигуряване на прозрачност относно осъществяваните икономически дейности са включени разпоредби, гарантиращи ефективен обмен на информация. Така например е предвидена възможност за обмяна на данни, представляващи банкова тайна. По този начин ще могат да се предприемат решителни и резултатни действия в борбата с прането на пари и заобикалянето на данъчното облагане.

ДАНЪЦИ

Настоящата Спогодба се прилага по отношение на следните съществуващи данъци:

- ✓ в Австрия – подоходен данък, корпоративен данък, поземлен данък, данък на предприятията в земеделското и горското стопанство, данък върху стойността на обработваните земи
- ✓ в България – данък върху доходите на физическите лица, кор-

поративен подоходен данък, патентен данък, данък върху недвижимо имущество.

УСЛОВИЯ

Основни моменти от съдържанието на Спогодбата:

- ✓ срокът за установяване на мястото на стопанската дейност при строителни и монтажни работи е шест месеца
- ✓ мястото на стопанска дейност, установено чрез (зависим) представител, е нормирано в чл. 5, ал. 5 от СИДДО
- ✓ разпоредбите за облагането на доходите от несамостоятелна работа (трудов договор и др.) отговарят по принцип на тези от Спогодбата – модел на ОИСП (183 дни в рамките на 12 месеца, резерва относно място на стопанска дейност и др.)
- ✓ данъкът на източника при доходи от дивиденди по принцип е 5 %. Този данък е 0 %, ако получателят на дивидентите е дружество. Лихви и такси от лицензи (вкл. правото на ползване на търговски, научни и др. разработки) се облагат с 5 % данък при източника
- ✓ двойното облагане при активни доходи в Австрия се избягва по метода на освобождаването (при дивидентите има особености). Според чл. 23, ал. 4 от СИДДО Австрия не е задължена да освободи доходите от облагане, ако България не облага тези доходи според СИДДО, и обратно (негативен квалификационен конфликт). ★

ИЗТОЧНИК www.icon.at

RECHTSINFORMATION

Vermeidung von DBA zwischen Österreich und Bulgarien

TEXT Anwaltskanzlei Mag. Boris Metodiev
E-Mail advokatur@metodiev.at

Das neue Doppelbesteuerungsabkommen (DBA) zwischen Österreich und Bulgarien vom 20. 7. 2010 ist am 2. 3. 2011 in Kraft getreten. Das neue DBA ist im Bereich der Ertragssteuern (KSt, ESt etc.) bereits ab 1. 1. 2011 und im Bereich der Quellensteuern (Dividenden etc.) ab dem 1. 1. 2012 anwendbar.

BEDINGUNGEN

Highlights aus dem Inhalt des DBA:

- ✓ Die Betriebsstätten begründende Frist für Bauausführungen oder Montagen beträgt sechs Monate.
- ✓ Die Vertreter-Betriebsstätte ist in Art. 5, Abs. 5 des DBA geregelt.
- ✓ Die Regelungen über die Besteuerung von Einkünften aus nicht selbständiger Arbeit entsprechen grundsätzlich dem OECD-MA (183

Tage Frist innerhalb eines Zeitraums von 12 Monaten, Betriebsstätten-Vorbehalt etc.).

- ✓ Die Quellensteuer auf Dividenden beträgt grundsätzlich 5 %.
- ✓ Wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft ist: 0 %. Zinsen und Lizenzgebühren (inklusive dem Recht auf Benützung gewerblicher, kaufmännischer und wissenschaftlicher Ausrüstung) werden mit 5 % Quellensteuer besteuert.
- ✓ Die Doppelbesteuerung wird bei Aktiveinkünften in Österreich durch die Befreiungsmethode vermieden. Nach Art. 23, Abs. 4 des DBA-Bulgarien ist Österreich nicht zur Steuerfreistellung verpflichtet, wenn Bulgarien aufgrund des DBA nicht besteuert (negativer Qualifikationskonflikt). ★

QUELLE: www.icon.at

Сложете КОЛАНИТЕ!

Как да караме кола с чуждестранна регистрация в Австрия

ТЕКСТ Консултантски център „Компас“

Скъпи читатели, в брой 21/2010 г. разяснихме основните положения при случаите на управление на автомобил с чуждестранна регистрация от постоянно живеещи в Австрия европейски граждани. Поради читателския интерес екипът на „Компас“ направи продължение на темата.

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Управлението на автомобил с чуждестранна регистрация в Австрия е регламентирано в § 82, чл. 8 от Закона за моторните превозни средства (Kraftfahrgesetz – KFG): „Превозни средства с чуждестранни номера, внесени от лица с постоянно местожителство в държавата и провинцията, се смятат до доказване на противното за автомобили с постоянно пребиваване в страната. Използването на такива автомобили без регистрация според § 37 е разрешено само за един месец, считано от момента на влизане на автомобила в държавата“. В случай че лицето има намерение да регистрира превозното си средство в Австрия, гореспоменатият срок може да бъде удължен до два месеца. При установено нарушение водачът заплаща административни глоби, наложени му от транспортния орган и от данъчното управление, както и данък за автомобила и данък NoVA (Normverbrauchsabgabe) от датата на влизане на автомобила в страната.

КАЗУС

Фирмените автомобили с чуждестранна регистрация, използвани от командировани чужди граждани с временна адресна регистрация или непостоянен адрес (Nebenwohnsitz) в Австрия, не попадат в гореспоменатата категория и могат да бъдат управлявани в държавата до една година.

Отворен остава въпросът, ако автомобилът периодично напуска границите на държавата, дали този месец на ограничение започва да тече отново. Транспортното министерство и данъчният орган защитават тезата, че постоянното влизане и излизане на транспортното превозно средство от територията на Австрия не е предпоставка за започване отново на този срок. До момента от Административния съд (Verwaltungsgerichtshof) няма решение по въпроса. ★

Информацията, изложена в материала, се позовава на § 79, 82, чл. 8 и 9 от Закона за моторните превозни средства, и на информационния бюлетин на Стопанската камара (Wirtschaftskammer Österreich) „Управление на моторно превозно средство с чуждестранна регистрация в Австрия“ („Verwendung eines KFZ mit ausländischem Kennzeichen in Österreich“, януари 2011).

Schnallen Sie sich an!

Verwendung eines Kfz mit ausländischem Kennzeichen in Österreich

За повече информация
можете да ни откриете на
интернет страницата
www.eukompass.at

TEXT Beratungszentrum Kompass

In der Ausgabe Nr. 22/2010 berichteten wir darüber, unter welchen Bedingungen die Verwendung eines Kfz mit ausländischem Kennzeichen von EU-BürgerInnen mit Hauptwohnsitz in Österreich möglich wäre. Das Thema stieß auf großes Interesse, deshalb kommen wir nochmals darauf zurück.

ALLGEMEIN

Die Verwendung eines Kfz mit ausländischem Kennzeichen in Österreich ist im § 82, Abs. 8 und 9 des Kraftfahrgesetzes (KFG 1967) geregelt: „Fahrzeuge mit ausländischem Kennzeichen, die von Personen mit dem Hauptwohnsitz oder Sitz im Inland in das Bundesgebiet eingebracht oder in diesem verwendet werden, sind bis zum Gegenbeweis als Fahrzeug mit dem dauernden Standort im Inland anzusehen. Die Verwendung solcher Fahrzeuge ohne Zulassung gemäß § 37 ist nur während eines Monats ab der Einbringung in das Bundesgebiet zulässig.“ (KFG 1967) Im Fall, dass die Person vor hat das Fahrzeug in Österreich registrieren zu lassen, kann die Frist bis auf zwei Monate verlängert werden. Wenn sich im Zuge des Verwaltungsstrafverfahrens herausstellt, dass der Inländer ein Auto mit ausländischem Kennzeichen länger als einen Monat in Österreich betreibt, muss er mit Verwaltungsstrafen durch das Verkehrs- und Finanzamt rechnen sowie die nötigen Steuer (Kfz-Steuer, NoVA) seit dem Zeitpunkt der Einreise des Fahrzeuges ins Land bezahlen.

FALL

Firmenautos mit ausländischem Kennzeichen, die von Entsandten mit Nebenwohnsitz in Österreich betrieben sind, fallen nicht unter der obengenannten Kategorie und dürfen bis zu einem Jahr im Land verwendet werden.

Weiter bleibt die Frage offen, ob die Begrenzung von einem Monat aufs Neue beginnt oder nicht, wenn das Fahrzeug regelmäßig das Land verlässt. Das Verkehrsamt und das Finanzamt sind der Meinung, dass die regelmäßige Ein- und Ausreise des Fahrzeuges kein Grund zur einen neuen Fristsetzung sein kann. Bis jetzt ist keine Entscheidung des Verwaltungsgerichtshofes darüber gefallen. ★

Die in diesem Artikel erhaltenen Informationen basieren auf §§ 79, 82, Abs. 8 und 9 des Kraftfahrgesetzes (KFG 1967) sowie auf dem Informationsblatt der Wirtschaftskammer Österreich (WKO) (zu finden unter dem Titel „Verwendung eines KFZ mit ausländischem Kennzeichen in Österreich“, Stand Jänner 2011).

НА 22 КМ ЮГОИЗТОЧНО ОТ
САНДАНСКИ

22 КМ СÜDÖSTLICH VON
SANDANSKI

Мелник – родното място на героя Спартак

*Омир и Чърчил омаяни от
прочутото мелнишко вино*

ТЕКСТ Людмила Ханджийска

Веднъж посетил Мелник, човек трудно остава равнодушен към това гостоприемно кътче на България. Освен като родното място на непокорния воин Спартак от племето на траките градът е известен и с мелнишкото вино – едно от любимите на британския политик Чърчил. Слави се и с природата си. Около него се издигат стръмни пясъчни хълмове в причудливи форми, по-известни като Мелнишките пирамиди – природно образувание, придобило вида си вследствие на ерозия на глинена почва. Пясъчните хълмове се обявени за природна забележителност и придават на града живописен облик. Достигат височина до 100 м и в някои от тях са издълбани изби, в които отлежава мелнишкото вино.

ЗА ЗАБЛУДА НА ВРАГА

Мелник, сгушен в планински район в югозападните поли на Пирин планина, на 22 км югоизточно от Сандански, е известен като най-малкия град в България с население едва 270 души. Това обаче невинаги е било така. Навремето Мелник е бил важен търговски град с население над 25 000 души. Там се намира най-голямата запазена възрожденска къща на Балканския полуостров, в която дълго време се е укривал известният български революционер Яне Сандански – известната Кордопулова къща. На 7 км от града пък е известният Роженски манастир.

И ПЕСНИТЕ НА НЕГО ПОСВЕТЕНИ СА...

Наред с архитектурните красоти виното е една от основните атракции за туристите. Повечето местни изби са отворени за посетители и предлагат на гостите си различни дегустации. Мелнишкото вино е прочуто с плътния си вкус и наситения си аромат далеч отвъд пределите на България. Предполага се, че то е един от най-старите сортове вино, пренесени от Мала Азия още по времето на траките. Според преданията било толкова гъсто, че можело да се носи в кърпа. За него споменава дори Омир в „Илиада“.

Мелник си заслужава да се посети заради уютните механи и ресторанти, запазили оригиналния си облик и семейна атмосфера – безценно качество в ерата на масовия „хайтек туризъм“. Особено приятно е през лятото, когато зад дебелия каменен зидове на фамилните ресторанти можете да откриете така желаната прохлада. Заредени с енергията на това място и с поруменели бузи от изпитите напитки, няма начин да не си пожелаете да се върнете догодина по същото време. ★

Melnik – der Geburtsort des Helden Spartacus

*Homer und Churchill fasziniert
von dem berühmten Melnikwein*

TEXT Lyudmila Handzhiyska

Wenn man einmal Melnik besucht hat, ist es schwer, gegenüber dieser vielfältigen und gastfreundlichen Stadt gleichgültig zu bleiben. Melnik ist der Geburtsort des rebellischen Kriegers Spartacus in der Antike. Außerdem ist die Stadt für den Melnikwein, einer der Lieblingsweine von Winston Churchill, berühmt. Melnik ist auch für seine wunderschöne Landschaft bekannt. In der Umgebung der Stadt erheben sich steile sandige Hügel mit bizarren Formen, die so genannten Melnik Pyramiden – ein einzigartiges Naturgebilde, das durch Erosion des Lehmbodens entstanden ist. Sie sind bis zu 100 m hoch. In einigen Pyramiden sind einzigartige Weinkeller angelegt, in denen der Melnikwein reift. Die Sandhügel sind zum Naturdenkmal erklärt worden und geben der Stadt ein besonderes malerisches Aussehen.

ZUR TÄUSCHUNG DES FEINDES

Melnik ist die kleinste Stadt Bulgariens mit nur 270 Einwohnern. Diese Stadt war allerdings nicht immer so klein. Früher war Melnik eine wichtige Handelsstadt mit einer Bevölkerung von über 25.000 Menschen. Keine Touristengruppe verlässt die Stadt, ohne das Kordopulo-va-Haus gesehen zu haben. Es ist das größte Haus aus der Zeit der Nationalen Wiedergeburt auf der Balkanhalbinsel, das bis heute erhalten geblieben ist. Dort versteckte sich lange Zeit der berühmte bulgarische Revolutionär aus dem XIX. Jh. Yane Sandanski.

UND LIEDER WURDEN FÜR IHN GESCHRIEBEN...

Wein ist eine der Hauptattraktionen für Touristen in Melnik. Die meisten Weinkeller sind für Besucher geöffnet und bieten ihren Gästen Verkostungen an. Der Melnikwein ist für seinen reichen Geschmack und intensives Aroma weit über die Grenzen Bulgariens berühmt. Es wird angenommen, dass er einer der ältesten Weinsorten ist, die noch während der Zeit der Thraker aus Kleinasien eingeführt wurde. Der Legende nach war der Melnikwein so dick, dass er sich in einem Handtuch tragen ließ. Diese Weinsorte wird sogar von Homer in seiner „Ilias“ erwähnt.

Last but not least ist Melnik wegen der gemütlichen Kneipen und Restaurants sehenswert, die ihr ursprüngliches Aussehen und ihre familiäre Atmosphäre, eine unschätzbare Qualität in einer Zeit des Massentourismus, bewahrt haben. Besonders schön ist Melnik im Sommer, wenn man sich hinter den dicken Mauern der Familienrestaurants vor der Hitze verstecken kann. Aufgeladen mit der Energie dieses alten Ortes und mit roten Wangen kommen wir gerne bald wieder. ★

Пратерът отвъд Виенското колело

ТЕКСТ Доника Цветанова
ФОТОРЕПОРТАЖ Елица Деврня и Доника Цветанова

7 ч. сутринта. Чувам алармата. Не, не е часовникът. Кучето се прозява. Гладно е. Време е за ставане. Бърза закуска и вече любимецът ми ме влечи, пълен с енергия, към Пратера за сутрешната разходка. (Питам се как точно си представях идилията – аз и той на дивана, той дремещ, аз с книгата „Кучетата летят ниско“* в ръка...) Мърморейки „Редом!“, „Не там!“ и „Това не е за ядене!“, бавно се събуждам и... о, няма вече е пролет! След дългата и сива зима пролетта бавно е настъпила и е оцветила Пратера в хилядите нюанси на зеленото. Въздухът е наситен с мириса на цветя и уханието на мечи лук.

Сутрин в началото на април зеленият Пратер е тих, леко сънен, оживен единствено от песента на косовете, премианаването на каляска по главната алея и от непринудения разговор между нас, ранобудните собственици на кучета. Разхождаме се в най-голямата (290 000 кв.м) зона за кучета в Европа. Основните теми сред кучкарите са три – времето, кучетата и епичните сблъсъци и спорове с тичащите за здраве и с колоездачите, които въпреки почти 10-километровата главна алея на Пратера, приспособена изключително за тях и строго забранена за нас, продължават упорито да кръстосват кучешката зона.

7 Uhr. Ich höre den Alarm. Nein, nicht von dem Wecker, es ist der Hund – er gähnt. Er ist hungrig. Zeit zum Aufstehen. Ein schnelles Frühstück und schon zieht mich mein Liebling voller Energie zum Prater für einen morgendlichen Spaziergang. (Wie genau hatte ich mir eigentlich die Idylle, einen Hund zu haben, vorgestellt. Er und ich auf der Couch, er schlummert, ich mit dem Buch „Die Hunde fliegen tief“* in der Hand...) Nichts davon stimmt jetzt: „Bei Fuß!“, „Nicht dort!“ und „Das ist nicht zum Fressen“, langsam werde ich hellwach und... oh yeah, ist es schon Frühling?! Nach einem langen, grauen Winter ist langsam der Frühling gekommen und hat den Prater in tausenden Grüntönen eingefärbt. Die Luft ist gesättigt mit dem Duft von Blumen und mit dem Geruch vom Bärlauch.

Anfang April ist der grüne Prater in der Früh sehr ruhig, etwas verschlafen, belebt nur von dem Gesang der Amseln, dem Vorbeifahren von einer Kutsche auf der Promenade und den Plaudereien zwischen uns, den frühaufstehenden Hundebesitzern. Wir spazieren in die größte (290.000 m²) Fläche (nicht nur) für Hunde in Europa. Die wichtigsten Themen der Hundebesitzer sind drei: das Wetter, die Hunde und die unvermeidlichen Auseinandersetzungen und Streitigkeiten mit den Wellnessläufern und den Radfahrern, die trotz der fast 10 km langen Hauptallee des Praters, die ausschließlich ihnen gewidmet wurde und für uns Hundebesitzer streng verboten ist, weiterhin hartnäckig die Hundezonen queren.

* Автор на романа „Кучетата летят ниско“ Алек Попов можете да чуете и видите на живо на 6 май в Literaturhaus Salzburg.

* „Die Hunde fliegen tief“ – Autor Alek Popov, der am 6. Mai im Literaturhaus Salzburg live zu sehen und hören ist.

Der Wiener Prater abseits des Riesenrades

TEXT Donika Tsvetanova
 ÜBERSETZUNG Graziela Stoyanov
 FOTOREPORTAGE Elitsa Devrnja und Donika Tsvetanova

От почти четири месеца разхождам домашния си любимец тук. Оттогава опознах виенчани по-отблизо. Разбрах, че глобала, ако кучето ми отиде в близката зона за игра, може да варира от € 21 до € 650 в зависимост от тона, с който разговарям с полицаите. Че почти 70 % от кучетата са взети от приюти за спасени животни от цяла Източна Европа, включително и от България. И че виенчани живо се интересуват от промените в града и от все по-вече чужденци, живеещи във Виена, но са твърде сдържани да те заговорят на тази тема. ★

Seit fast vier Monaten gehe ich mit meinem Haustier hier spazieren. Seitdem habe ich die Wiener näher kennengelernt. Ich habe verstanden, dass die Strafe, wenn mein Hund auf einen nahe gelegenen Spielplatz geht, von € 21 bis € 650 variieren kann je nachdem, in welchem Tonfall ich mit der Polizei gesprochen habe. Dass fast 70 % der Hunde aus Tierheimen für gerettete Tiere aus ganz Osteuropa, einschließlich Bulgarien, stammen. Dass die Wiener die Veränderungen in der Stadt und die wachsende Zahl der Ausländer in Wien scharf beobachten, aber mir gegenüber natürlich sehr zurückhaltend sind, über dieses Thema zu sprechen. ★

Написаното остава

„Българите в Австрия“ продължава делото на „Любословие“

ТЕКСТ Доника Цветанова, Йордан Гергов

Българската преса, издавана зад граница, има няколковековна традиция. 500-годишното турско робство се оказва най-голямата предпоставка наши революционни издания с подчертан политически профил да бъдат издавани навън, като много често тяхното разпространение е било напълно апокрифно и нелегално. Първото наше списание – „Любословие“ на Константин Фотинов, вижда бял свят през 1844 г. в Смирна, Мала Азия. Изданието поставя основите на българската журналистика и на периодичния печат наред с излезлия през 1846-а в Лайпциг първи български вестник – „Български орел“ на д-р Иван Богоров.

ИДЕОЛОГИЯ НА ПЕЧАТА

От началото на 50-те години на XIX в. до Освобождението през 1878-а в Османската империя се тиражират трийсетина вестника и списания на български език, а в Румъния, Русия, Сърбия и Австрия – повече от 60 заглавия. Тези и други появили се по-късно отново в чужбина издания оказват важно влияние върху политическите движения по време на Българското възраждане. След петвековното турско робство редица българи, основно получили образованието си в различни европейски страни, започват да пледират за независимостта на България. Техните идеи за свобода и равенство се разпространяват именно чрез публикации, отпечатани в Румъния или Германия и нелегално пренесени оттам. Явлението се наблюдава и при други етнически групи в пределите на Германия, Австро-унгарската империя, Османската империя или Русия, които били строго контролирани и рядко имали възможността да отпечатват книги и издания на собствения си език. В XIX и началото на XX в. т.нар. етнически издания имали не само чисто информативна функция, но и били нередко важен инструмент за движенията за независимост в различни балкански страни, включително и в България.

НАШАТА ПРЕСА В АВСТРИЯ

■ „Мирознание“ и „Българска дневница“. През 1850-а във Виена Иван Добровски започва да издава и редактира „Мирознание“ – първото българско списание, преминало границите на Османската империя. Издателят му взема заем от 300 фиоринта, а по-късно „Мирознание“ намира спонсори в лицето на Иван Денкоглу и Петър Берон. Седем години по-късно в границите на Австро-унгарската империя – в Нови Сад, започва да се прави вестникът „Българска дневница“ на българския революционер Г. С. Раковски. След появата едва на 18 броя бива спрян от полицейските власти през 1857-а.

■ „Новини“. Списание „Новини“, издавано от Българската културно-просветна организация „Кирил и Методий“ във Виена, има дълъг живот – 28 години, като първият му брой излиза през 1962 г. Освен връзка между българите в Австрия „Новини“ се стреми да укрепва приятелството между двата народа – австрийския и българския, както и да пази доброто име на българина в чужбина и да разпространява новините за българските „успехи, радости, тегла и мъки“.

■ „Българите в Австрия“. Със същия стремеж от 2006-а за живеещите в Австрия българи – според неофициалната статистика почти 15 000 души – започва да излиза и „Българите в Австрия“ – единственото за нашата общност списание, което в момента държите в ръцете си. За екипа ни е огромна чест и отговорност да се наречем последователи на тези ярки издания – носители на духовен напредък и обновление, които споменахме по-горе, каквито именно са били първите български медии в алпийската държава, нашите предшественици. ★

Паметникът на Константин Фотинов в Самоков

Второ упътване за българския език от д-р Иван Богоров, издадено във Виена през 1870 г.

Портрет на д-р Иван Богоров

ОБРАТНА ВРЪЗКА

Скъпи читатели,
Благодарим ви за многобройните споделени мнения!
Най-интересните от тях сме подбрали по-долу.

Вълнуващо писмо получихме на електронната поща. Г-жа Златева, живееща в италианския град Модена, ни пише: „Драга редакция, съвсем случайно попаднах на статия във връзка с наградата за българка на годината в чужбина. Ако номинираната от вас жена Красимира Димова (вж. интервюто с нея от бр. 25 – б.р.) е същата, която търся от двайсет години, мога само да кажа: Бог да благослови този, който е измислил интернет! Искрено ви моля да поздравите Красимира от мен и да ѝ предадете, че не съм я забравила и ѝ желая цялото щастие и здраве от сърце!“ В писмото си читателката ни разказва за това как навремето г-жа Димова я излекувала и ѝ помогнала в тежък момент: „Без да поиска нещо, без да отвори дума за пари, за подаръци, просто го направи“.

Свързваме се с г-жа Димова, за да се уверим, че няма грешка в сигнала. Ока-

за се, че тя отлично си спомня случката, изключително се трогна от факта, че някой я е издирвал толкова време само за да ѝ каже едно простичко „Благодаря“. Екипът на „Българите в Австрия“ се гордее с лицата на България зад граница като г-жа Красимира Димова. Щастливи сме, че двете дами се срещнаха именно благодарение на нашето списание. Ще продължим да ви показваме българи, с които с право можем да се гордеем! Приканваме ви, ако и вие търсите свой близък, познат или изобщо важен за вас човек на територията на Република Австрия, с когото не можете да се свържете – пишете ни, с радост ще се опитаме да ви помогнем!

„Българите в Австрия“

Чета статиите на г-н Пол Ивон още от времето, когато пишеше за „Профил“ и „Ди Пресе“. Радвам се, че отново имам възможност да прочета нещо от него – забавно, но и много поучително, и че той е избрал точно вашето списание за трибуна на гледните си точки.

Христина Ботушарова, Холабрун

С интерес се запознах с проекта на Пламен Деянов за бронзова къща музей във Ве-

лико Гърново. Това ми напомня за историята на българската църква „Св. Стефан“ в Истанбул. Всички нейни части (колони, галерии) са направени от желязо през 1871 г. във Виена и по Дунава и Черно море са транспортирани до Истанбул, където са сглобени на място. Църквата и до днес се използва от българската общност в Турция.

Добрин Кюлеханов, Виена

Това момче Пламен Деянов явно отдавна не е било в България. 500 т бронз в центъра на Велико Гърново – бая работа ще създаде на някои хора. Иначе похвална инициатива – да не мислим на квадратен метър, а да се грижим и за духовното.

Васил Въчев, Залцбург

Благодаря на целия екип на „Българите в Австрия“ за мартеничката, която намерих в броя – изключително мил и приятен жест!

Вера Маринова-Хоукес, Линц

Тези, които живеят от по-дълго време в Австрия, знаят, че комуната на Ото Мюл във Фридрихсхоф беше по-скоро скандален експеримент...

Георги Кьосеиванов, Виена

Werbung

Alles rund um Beruf und Weiterbildung.
Wir beraten Sie. Kostenlos.

Das **waff** Beratungszentrum für Beruf und Weiterbildung begleitet Sie, wenn Sie sich beruflich weiterentwickeln wollen.
Infos, Coaching, Bildungsberatung und Fördermöglichkeiten.
Alles aus einer Hand und kostenfrei.

Speziell für **neu Zugewanderte**: Anerkennungs- und Weiterbildungsberatung und muttersprachliche Berufs-Erstinformation.

Einfach anrufen und Beratungstermin vereinbaren: **217 48 - 555**

Ein Fonds der
StoDt:Wien

www.waff.at

Wiener ArbeitnehmerInnen
Förderungsfonds

В БОРБА СЪС СТИХИИТЕ

Go Nippon!

Трагедията в Япония изглежда като лош сън

ТЕКСТ Веселка Маринова*

Трудно ми е, след като девет години живяхме в Япония, да си представя, че в Токио може да има режим на тока – никога не се беше случвало; че рафтовете на магазините за хранителни стоки може да бъдат изпразнени, когато в тази страна можеше да се купи буквално всичко, което расте и живее над и под земята, във и под водата; че макар и да не го показват, японците се страхуват.

В Япония всичко беше осмислено, преценено, направено с фанатична точност – като се започне от времето, необходимо, за да стигнеш от дома до офиса и обратно, премине се през сметките колко струва отглеждането и образованието на едно дете и се стигне до строителството – сградите, поне новите, строени след края на 80-те години на м.в. (тогава беше приет новият закон за антисейсмичното строителство), „танцуваха“, но не падаха при земетресения. Атомните им централи изключваха при трусовете, но не аварираха, а под застиналите като маски лица на японците трудно можеше да се прочете какво точно мислят. Но едно беше безспорно – японците се гордееха с това, което бяха направили в годините след Втората световна война. А то беше достойно за уважение – страната беше възкръснала от развалините. И процъфтяваше.

До 11 март т.г., когато земетресението, цунамито и аварията в атомната централа край Фукушима въвлякоха Япония в нежелана, трудна и мъчителна война с природата. Земетресението, цунамито и

ядрената авария я преобърнаха. Още дълго японците, а и светът ще се питат къде свършва реалността и къде започва кошмарът.

ПО СКАЛАТА НА РИХТЕР

Силата на земетресението, обявена първоначално като 8,8 по Рихтер и коригирана по-късно на 9-а степен, можеше да накара и обръгналите на земетресения да настръхнат. За един миг лентата на деветгодишните ми спомени се завъртя. Представих си къщата в Токио, в която живехме, но си казах – издържала е. Спомних си първото ни голямо земетресение там, когато излязохме навън по домашни дрехи, грабнали полуголото си бебе, а една случайна японка на улицата ни гледаше смаяно. Даже тръгна да сваля палтото си, за да загърнем детето. Сигурна бях обаче, че японците не са се паникьосали, защото всяка година там се провеждат тренировки за земетресения и всеки знае какво се прави в такива случаи.

УЖАСЪТ

Ужасът дойде малко по-късно, когато стана ясно, че 10-метрово цунами е връхлетяло крайбрежието. Знаех, че с това даже и японците не можеха да се борят. Вече плачех за Япония след цунамито, а атомната авария във Фукушима ме хвърли в панически ужас. Защото бях сигурна – японците нито са очаквали това, нито бяха готови за него. Атомните централи, проектирани да устояват на най-силните земетресения, бяха сред националните

гордости на Япония. Те осигуряваха на страната и икономическа стабилност с дяла си от 30 на сто от общото електропроизводство.

НАПРЕД!

След трикратното бедствие, сполетяло Япония, си спомних и за още непонятни неща от характера на японците. За японските запалняковци например, които уж си приличат със събратята си по света, но в действителност са много различни. Те са кротки, свити, мълчаливи, но само докато някой реши, застане отпред и им даде знак. А тогава възгласът им Go Nippon! („Напред, Японийо!“) те кара да настръхнеш. Спомних си и за оня анонимен благодетел, който спечели £ 1 200 000 от лотарията и ги дари на пострадалите от наводненията в провинция Фукуй с простичкото послание, че – за щастие – билетът му е бил благословен с добър късмет. Тогава познавачите на японските йероглифи побързаха да намерят друг прочит на комбинацията от сложни знаци и те зазвучаха съвсем различно – в живота добрият късмет се редува с лошото като оцветени струни, усукани с въжета.

Навярно сега в Япония вече правят нов прочит на случилото се. ★

* Авторката е журналистка по професия.

Работила е като дългогодишен кореспондент на Би Би Си в Токио. Написала е книгата „Просто Япония“.

СНИМКИ
cryptome.org; ccun.cn;
thirdage.com; newscircle.co.uk;
гравюри на Hokusai и Koitsu Tsuchiya

KAMPF GEGEN DIE GEWALTEN

Go Nippon!

Die Tragödie in Japan scheint wie ein Alptraum

TEXT Veselka Marinova*
ÜBERSETZUNG Karolina Dimitrova

Es ist schwer, sich vorzustellen, dass es in Tokio eine Stromsperre geben kann. In den neun Jahren, die wir in Japan lebten, ist das nie passiert. Nie hätten wir gedacht, dass die Regale in den Lebensmittelgeschäften leer sein könnten in diesem Land, in dem man buchstäblich alles kaufen konnte, was auf und unter der Erde, um und im Wasser wächst und lebt. Sicher ist, dass die Japaner jetzt Angst haben, obwohl sie es nicht zeigen.

In Japan war alles gut durchdacht und mit einer fanatischen Präzision organisiert: z. B. die Zeit, die man braucht, um das Büro zu erreichen und zurück nach Hause zu kommen, oder die Berechnungen, wie viel das Großziehen und die Ausbildung eines Kindes kosten, oder das Bauwesen: die Gebäude, zumindest die Neuen, die Ende der 80er Jahre des vorigen Jahrhunderts aufgrund eines neuen Gesetzes antiseismisch erbaut wurden. Bei einem Erdbeben „tanzen“ sie zwar, aber sie stürzten nicht ein. Ihre Atomkraftwerke schalteten bei Erdstößen automatisch aus, sie havarierten aber nicht. Hinter den maskenhaften Gesichtern der Japaner konnte man nur schwer erraten, was sie denken oder fühlen. Aber es war unbestritten, dass die Japaner stolz darauf waren, was sie in den Jahren nach dem Zweiten Weltkrieg aus ihrem Land gemacht hatten. Und es war offensichtlich – das Land war aus den Ruinen aufgestanden und es blühte auf.

Bis zum 11. März 2011, als das Erdbeben, der Tsunami und die Havarie im AKW bei Fukushima Japan in einen ungewollten, schweren und qualvollen Krieg mit den hö-

heren Gewalten hineinzogen. Das Erdbeben, der Tsunami und die Kernhavarie stürzten Japan in ein unabsehbares Verhängnis. Noch lange werden sich die Japaner und die ganze Welt fragen, wann dieser Alptraum endet.

AUF DER RICHTERSKALA

Die Stärke des Erdbebens, zunächst 8,8 nach der Richterskala bekanntgegeben und später auf 9 korrigiert, konnte sogar die an Erdbeben gewöhnten Japaner das Fürchten lehren. Auch ich versuchte, mir das Haus in Tokio vorzustellen, in dem wir gewohnt hatten, und ich dachte mir: es hat sicher standgehalten. Ich erinnerte mich an unser erstes starkes Erdbeben dort, als wir mit unserem halbnackten Baby in unseren Hausanzügen hinausgingen, und eine Japanerin auf der Straße schaute uns verblüfft an. Sie wollte uns sogar ihren Mantel geben, damit wir das Kind einhüllen. Ich war jedoch sicher, dass die Japaner nicht in Panik geraten sind, denn es werden da jedes Jahr Trainings für Erdbeben durchgeführt und jeder weiß, wie man sich in solchen Fällen verhalten soll.

DER SCHRECKEN

Der Schrecken kam ein bisschen später, als es klar wurde, dass ein 10 m hoher Tsunami über die Küste hereinbrach. Ich wusste, dass dagegen selbst die Japaner nicht gewappnet waren. Ich weinte für Japan schon nach dem Tsunami und ich empfand ein panisches Grauen vor der Atomkatastrophe in Fukushima. Weil ich sicher war – die Japaner hatten so etwas weder erwartet noch waren sie darauf vorbereitet. Die Atomkraftwerke, die so pro-

jektiert sind, dass sie dem stärksten Erdbeben standhalten können, waren bisher Japaner. Diese Atomkraftwerke bieten mit ihrem Anteil von 30 % der gesamten Stromerzeugung dem Land auch ökonomische Stabilität.

NACH VORNE!

Die dreifachen Katastrophe, die Japan ereilte, ließ mich auch an andere besondere Charakterzüge der Japaner denken: wie z. B. an die japanischen Fußballfans, die sich von Fans anderer Länder stark unterscheiden. Sie sind sanft, schüchtern, schweigsam, aber nur bis jemand beschließt, sich nach vorne zu stellen und ihnen ein Zeichen gibt. Dann schallt der Ruf „Go Nippon!“ (Nach vorne, Japan!) so gewaltig, dass einem die Haare zu Berge stehen. Ich erinnerte mich auch an jenen anonymen Wohltäter, der £ 1.200.000 in der Lotterie gewann und das Geld den Opfern der Überschwemmungen in der Fukui Provinz spendete. Er hatte die simple Botschaft, dass – zum Glück – sein Lotterielos gesegnet sei. Dann beeilten sich die Kenner der japanischen Hieroglyphen, eine andere Lesart der Kombination von komplizierten Zeichen zu finden, und sie klangen ganz anders – im Leben wechseln sich Glück und Bosheit wie gefärbte Saiten, gewunden mit Seilen.

Wahrscheinlich machen die Japaner schon eine neue Lesart der Geschehnisse. ★

* Die Autorin ist Journalistin vom Beruf. Sie war jahrelang Korrespondentin des BBC in Tokio.

Ich bin женен

Културните различия могат да предизвикат от смях до скандал

ТЕКСТ Елица Ценова

Бракът е рисковано занимание, а съвместяването на различията в мъжкия и женския характер изисква много любов и търпение. В смесения брак пък – между австриец и българка или българка и австриец например, всичко май е двойно – двойно повече теми за конфликти, двойно повече недоразумения и двойно повече смях.

Пътят към хармоничното съжителство е миниран от езикови трудности, неподозирани битови навици и драстични разминавания в отношението към родители и приятели. Какво ще закуваме, колко дълго да останат децата при баба и дядо, колко по-рано да планираме почивката – все теми, от които може да изскочи, ако не семеен скандал, то поне порядъчна препирня. Предупредени отрано за различията, двойките се учат да се справят с тях още в самото начало.

Как живеят подобни семейства и кои са най-интересните моменти от съжителството им, проучи „Българите в Австрия“.

ВИТТЕ, ИЗМИЙ ЧИНИИТЕ!

Павел, който е икономист, и Маргот – начална учителка, са заедно от седем години и имат четиригодишен стаж в брака. Една от първите им семейни караници се случила по повод на използването на вълшебните думички „моля“ и „ако обичаш“. „Бяхме в България и аз непрекъснато превеждах, ама направо като преводачката на „Гугъл“, и при това го правех абсолютно автоматично: „Подай ми портфейла“, „Подай ми якето“. По едно време гледам – Маргот ми се мръщи и ми отговаря сопнато. „Какъв е проблемът?“, попитах я в недоумението си. А тя: „Не ми казваш bitte!“ Трябваше ми известно време, за да проумея къде бях сбъркал. Сега никога не пропускам да кажа Gib mir BITTE das Buch“. В началото двамата имали не малко спорове за това кой да мие чиниите. Като типичен българин Павел смятал, че тази чест по право се пада на жената, но скоро ясно му било показано, че няма да я бъде тая, и сега вече с австрийската си половинка си поделят домакинските задължения.

АВСТРИЕЦ С ПРАХОСМУКАЧКА?!

Вероятно заради наложения балкански стереотип „само жената трябва да върти къщата“ майката на Рали не могла да повярва на очите си, когато видяла австрийския си зет въоръжен с прахосмукачка. При това абсолютно доброволно! IT инженерът Рали е щастлива, че и десет години след сватбата Роланд

– проект мениджър в голяма финансова фирма, поддържа „това свое умение“. Тя е приятно изненадана, че в семейството му на Великден се разменят подаръци като на Коледа.

„В смесения брак човек учи много за чуждата култура, научава дори неща, които би предпочел да не знае – че например може да се закусва с филия хляб, дебело намазана с мас, или че не може да посетиш родителите си, без да си уговорил за целта предварително ден и час“, разказва Петя, която от пет години живее със съпруга си Волфганг в Долна Австрия. Той пък от своя страна все още не може да проумее как в България бабите и дядовците приемат за даденост, че ще гледат цяло лято внучетата си.

ЕЗИКОВИ И ДРУГИ БАРИЕРИ

Българският говор и емоционалност се оказват трудни за преглъщане за Кристиан. Три години след брака си с Мария той все още мисли, че съпругата му се кара с родителите си по телефона. Иначе обожава спонтанността ѝ. „Аз съм възпитан да планирам всичко и това ме лишава от възможността да изпитам нови емоции. Мария може за пет минути да промени планове си и да отиде на съвсем ново място. В началото ме шокираше, но започнах да свиквам. Е, понякога импровизациите ми идват в повече“, признава австриецът. Да, със сигурност балансът между спонтанната емоция и сигурния ред е трудно нещо за постигане. Но не и невъзможно. ★

Ich bin ЖЕНЕН*

Kulturelle Unterschiede mit einem weinenden und einem lachenden Auge betrachtet

TEXT Elitsa Tsenova

ÜBERSETZUNG Karolina Dimitrova

Die Ehe ist eine riskante Beschäftigung, und die Vereinbarkeit von männlichen und weiblichen Charaktereigenschaften verlangt viel Liebe und Geduld. Die Schwierigste aller Mischehen ist ohne Zweifel die zwischen Menschen aus Bulgarien und Österreich – mehr Konfliktstoff, mehr Missverständnisse, aber auch mehr Grund zum Lachen, gepflastert mit sprachlichen Schwierigkeiten, ungeahnten Lebensgewohnheiten und drastischen Unterschieden in den Beziehungen zu Eltern und Freunden.

Was frühstücken wir, wie lange bleiben die Kinder bei den Großeltern, wann beginnen wir mit der Planung des Urlaubs – das sind alles Themen, die zumindest einen ordentlichen Streit verursachen können, wenn nicht gar einen Familienskandal. Rechtzeitig vor den Konfliktstoffen gewarnt, können solche Paare gleich am Anfang lernen, mit diesen zurechtzukommen.

Wie solche Familien leben und welche die interessantesten Momente aus ihrem Zusammenleben sind, erforschte „Bulgaren in Österreich“.

SPÜL DAS GESCHIRR, МОЛЯ!

Pavel, ein Wirtschaftler, und Margot, eine Grundschullehrerin, sind seit sieben Jahren zusammen und haben eine 4-jährige Praxis in der Ehe. Einer ihrer ersten Konflikte entstand wegen des Gebrauchs der Zauberwörter „bitte“ und „bitte schön“. „Wir waren in Bulgarien und ich habe ständig übersetzt, ich war wie Google Translate und dabei habe ich das schon völlig automatisch gemacht: „Gib mir die Brieftasche“, „Gib mir die Jacke“. Nach kurzer Zeit habe ich bemerkt, dass Margot die Nase rümpft und mir grob antwortet. „Was ist los?“, fragte ich sie erstaunt. Und sie: „Nie sagst du mir „bitte“.“ Ich brauchte eine gewisse Zeit, um zu begreifen, wo ich einen Fehler gemacht hatte. Jetzt sage ich immer „Gib mir BITTE das Buch“. Am Anfang hatten die beiden nicht wenig Streit darüber, wer das Geschirr spült. Wie ein typischer Bulgare hatte Pavel geglaubt, dass diese Ehre traditionsgemäß der Frau zufällt, bald aber wurde ihm klar gemacht, dass das inakzeptabel ist, und jetzt teilt er mit seiner österreichischen Hälfte die Hausarbeit.

EIN ÖSTERREICHER MIT STAUBSAUGER?!

Es ist sicher ein stark verinnerlichtes Balkanstereotyp, dass nur die Frau den Haushalt führen soll. Wahrscheinlich deshalb konnte Ralis Mutter ihren Augen nicht trauen, als sie ihren österreichischen Schwiegersohn mit einem Staubsauger hantieren sah. Und das auch noch völlig freiwillig! Die IT-Ingenieurin Rali ist glücklich, dass Roland, Projektmanager in einer großen Finanzfirma, auch noch zehn

Jahre nach der Hochzeit „diese Fähigkeit“ beibehalten hat. Sie ist angenehm überrascht, dass in seiner Familie Geschenke für Ostern wie für Weihnachten getauscht werden.

„In der gemischten Ehe lernt man viel über die fremde Kultur, man erfährt sogar Dinge, die man lieber nicht gewusst hätte – z. B., dass man mit einer dick mit Fett bestrichenen Brotscheibe frühstücken kann oder dass man seine Eltern nicht besuchen darf, ohne mit ihnen einen Termin verabredet zu haben“, erzählt Petya, die seit fünf Jahren mit ihrem Ehemann Wolfgang in NÖ wohnt. Er kann es von seiner Seite immer noch nicht begreifen, dass die Großeltern in Bulgarien es als eine Selbstverständlichkeit annehmen, dass sie sich den ganzen Sommer um ihre Enkelkinder kümmern.

SPRACHLICHE UND ANDERE BARRIEREN

Die bulgarische Sprache und Emotionalität sind für Christian als schwer zu verstehen. Nach drei Jahren Ehe mit Maria denkt er immer noch, dass sie mit ihren Eltern am Telefon streitet. Sonst aber liebt er ihre Spontanität. „Ich bin gewohnt, alles zu planen. Das reduziert die Spontanität. Maria kann in fünf Minuten ihre Pläne ändern und plötzlich irgend etwas anderes machen. Am Anfang hat mich das schockiert, aber ich habe mich daran gewöhnt. Nur manchmal sind mir ihre Improvisationen zu viel“, gibt der Österreicher zu. Ja, sicherlich ist die Balance zwischen der spontanen Emotion und der sicheren Ordnung schwierig zu erreichen. Schwierig, aber nicht unmöglich. Hauptsache – man behält seinen Sinn für Humor. ★

* ЖЕНЕН/zhenen (bulg.) – verheiratet

Für kleine Köche

Zutaten für 3 hungrige Schleckermäulchen

- ✓ 1 Dose Pfirsiche
- ✓ 2 Packungen Topfen
- ✓ Milch oder Sahne
- ✓ Vanillezucker und Zitronensaft

Öffnet die Dose und lasst die Pfirsiche abtropfen. Fangt dabei den Saft auf. Gebt den Topfen in eine Schüssel und verrührt ihn mit dem Zucker, Zitronensaft, der Milch oder Sahne und etwas Saft aus der Obstdose. Schmeckt die Topfenmasse ab, bis sie ganz nach eurem Geschmack ist. Macht die Topfencreme jedoch nicht allzu flüssig.

Nehmt einen Teller und gebt darauf zwei Portionen Topfencreme. Verstreicht diese zur Form des Spiegeleiers und setzt nun die Pfirsiche darauf. Fertig sind eure süßen Spiegeleier aus Topfen und Früchten.

Dieses erfrischende Dessert passt nicht nur zur Osterzeit, sondern ist das ganze Jahr hindurch ein leckerer Hingucker!

Гатанка

Да е лед – не е лед,
да е мед – не е мед,
а е твърдо като лед
и е сладко като мед.
Що е то?

(Сладолед)

Osterhas

im grünen Wald,
kommst du mit den Eiern bald?
Wenn die Wiesen wieder grün
und die Weidenkätzchen blühen,
wenn die Osterglocken klingen
und die jungen Zicklein springen,
bring ich Eier bunt und fein
allen braven
Kinderlein.

Frohe
OSTERN!

Meine liebe Mutter du liebe Mutter du

Meine liebe Mutter du,
ich will dir Blumen schenken.
Was ich dir sagen will dazu,
das kannst du dir schon denken.

Ich wünsch dir Glück
und Fröhlichkeit,
die Sonne soll dir lachen!
So gut ich kann und allezeit,
will ich dir Freude machen.
Denn Muttertage, das ist wahr,
die sind an allen Tagen.
Ich habe dich lieb das ganze Jahr,
das wollte ich dir sagen.

Ursula Wölfel

Срещат се два охлюва –
единият гол, другият
с черупка на гърба.
– Как си? – пита охлювът с черупката.
Другият отвърща шепнешком:
– Само не казвай на никого!
Избягах от къщи!

Melange Bulgaren

Блогът на списание
„Българите в Австрия“

Когато страниците не достигат

На български език „меланж“ означава комбинация от различни цветове. В Австрия пък меланжът е може би най-популярното кафе – силно еспreso с пухкаво мляко. В тази двузначност на думата се крие и тайната на най-новия ни проект.

На по чаша меланж при нас можете да прочетете новини за актуалните събития, да се срещнете с интересни личности, да се информирате за последните промени в законодателството или в сферата на образованието, както и да разгърнете стари броеве на списание „Българите в Австрия“. Ако още не сте посетили тази пъстра смесица от интересни и полезни материали, започвайте на www.bulgaren.org/melangebulgaren.

Намерете ни и във фейсбук, където предлагаме още и още „Меланж“. Идеите и предложенията ви са ценни за нас, така че не се колебайте да ги споделите – www.bulgaren.org/melangebulgaren.

Сканирайте QR кода с QR скенера на GSM-а или смартфона си (напр. чрез безплатния NeoReader) и ще бъдете прехвърлени директно към блога ни.

ДВА СВЯТА

Историята на една емигрантка от 1. л. е.д.ч.

ТЕКСТ Мариана Лазарова

Навремето бях адски луда глава. В училище, когато си позволявахме да кръшкаме от часове, знаеха, че аз съм била инициаторът. Казвах ми Байрактаря, понеже не е имало жени да носят знамето, а и Байрактарката не е особено благозвучно. Ако бях живяла по онова време (*байрактарското време – б.р.*), сигурно аз щях да го нося. Спорех с учителите, негодувах, гонеха ме от клас – не излизах с мен на глава.

Като започнах работа, почти всеки ден бях при шефа. Той беше много доволен от работата ми, но все ми казваше: „Много си уста, няма ти да оправяш света“. Не гласувах, разказвах как БКП ще се раздели на малки партийки, все бях на страната на правдата и свободата на словото. Затова се стигна дотам, че дори ме заплашиха с Белене. Нямах явни съмишленици – с мен съгласни, а пред шефовете неясни. Исках да се махна от страната, но интернираха фамилията на избягалите и никой не знаеше къде изчезвах. Не исках заради мен някой да страда.

	ЗАГЛАВИЕ	ОПИСАНИЕ
	Загубени в електронната поща	За правото на отговор, или как се общува с Държавната агенция за българите в чужбина
	Търсене на работа в Австрия	Кои са най-добрите сайтове за целта, събрани на едно място
	Триумф в Чикаго	За успехите на мецосопраното Надя Кръстева
	Пол Бадура-Шкода за първи път пред българска публика	На 20 март любителите на музиката в Русе имаха възможността да се насладят на изпълненията на големия австрийски пианист
	Туристи шурмуват атомната централа в Австрия	Докато в България с пълна сила тече дебатът за необходимостта от АЕЦ „Белене“, в Австрия превърнаха замразената още през 1978 г. атомна централа в туристическа атракция

Не бях излизала от страната, но знаех, че на Запад хората живеят по-добре. Исках сама да видя – любопитно ми беше как изглежда този „рай“ навън. На митинга на СДС през 1990-а мой познат ме видя и каза, че не ми е тук (*в България – б.р.*) мястото – да съм си грабвала шапката и... накъдето ми видели очите.

Е, най-после! Моментът за това настъпи. След една екскурзия се озовах във Виена. Автобусът паркира до Пратера, срещу Виенското колело. Леле боже – сънувам ли? В Рая ли попаднах?, се питах

сама. Не вярвах на очите си! Не знаех на кой свят се намирам. Гледайки учудено увеселителните атракции, за миг си представих своето дете щастливо точно на тях. Твърдо реших да остана. Исках заради мен то да изживее всички тези удоволствия, да израсне тук, да живее истински в страна с големи възможности...

Цялата история на Мариана Лазарова можете да прочетете на www.bulgaren.org/melangebulgaren.

Програма за май и юни

Май

Дата	Час	
1	10	Св. литургия
6	8	Св. литургия. Св. Георги Победоносец
7	17	Вечерно богослужение
8	10	Св. литургия
11	8	Св. литургия. Св.св. Кирил и Методий
14	17	Вечерно богослужение
15	10	Св. литургия
21	17	Вечерно богослужение
22	10	Св. литургия
28	17	Вечерно богослужение
29	10	Св. литургия

Юни

2	8	Св. литургия. Възнесение Господне
4	17	Вечерно богослужение
5	10	Св. литургия
11	17	Вечерно богослужение
12	10	Св. литургия. Петдесетница
18	17	Вечерно богослужение
19	10	Св. литургия
25	17	Вечерно богослужение
26	10	Св. литургия
29	8	Св. литургия. Св. апостоли Петър и Павел

Служи се на църковнославянски
и новобългарски език

ТРАДИЦИЯ

Петдесетница и русалската неделя

ТЕКСТ Доц. д.ф.н. Димитър Дунков

На осмата неделя след Великден християнската църква чества Петдесетница (т.г. на 12 юни). Според „Деяния на апостолите“ на този ден Светият Дух се спуснал като огнени езици над апостоли-те „и те всички се изпълниха със Светия Дух“ (Деян. 2:2–3). Първоначално Петдесетница е празнувана заедно с Възнесение Христово (Спасовден), а от VI век е самостоятелен празник. На следващия ден, понеделник, православната църква прославя Светия Дух. Иконографските типове на Петдесетница са по Деян. 2:1–13 и представят сложни композиции, в които той е изобразен като гълъб.

Православната църква е пригодила Черешовата задушница в събота преди Петдесетница към езическия обичай „Русалии“. В названието и обредността му се сливат древноримските „Розалии“ – празници в чест на мъртвите, и славянските митологични представи, персонификации (русалки) и названия (роса, росен). В българската народна митология русалките са женски демони и олицетворяват душите на родилки и млади удавнички. Във фолклора са описани като вечно млади, красиви и с разпуснати зелени коси. Русалките прелитат като бели пеперуди през Дунава, пръскат жива вода върху посевите и подпомагат растежа им. Това става през русалската

неделя – седмицата преди Спасовден или след Петдесетница.

Русалките обитават горските езера, реки и поляни, на които расте билето „росен“. Вярва се, че могат да излекуват различни болести и дори

самодивската болест – парализата. Отгук идва и отъждествяването им с другите женски демони – самодивите. Известен е обичаят „Ходене на росен“, при който болните преспиват

на Спасовден на самодивски места, където расте росен. През русалската неделя дружини от русари обикалят домовете; в Северна България ги наричат „калушари“. Те носят клонки от лековити дървета (дряна, ляска) и билки. В Петрич, Кукуш, Охрид и на други места в Македония се играе кръшното българско русалско (лагадинско) хоро. ★

Росен/Diptam

САЛАТА С ПИЛЕ И НАХУТ

Продукти

1/2 пиле
1 ч.ч. нахут (от консерва)
Пресен лук
Магданоз
Майонеза
2–3 с.л. кисело мляко
1 ч.л. горчица
Сол
Черен пипер

Приготвяне

Пилето се сварява и се нарязва на дребни късчета. Смесва се с нахута, лука, магданоза и се залива със сместа от майонезата (около 4–5 с.л.), киселото мляко и горчицата наред с другите подправки.

Das Pfingstfest und die Rusalien-Woche

TEXT

Dr. Dimitar Dunkov, Univ.-Doz.

Am 8. Sonntag nach Ostern feiert die christliche Kirche das Pfingstfest (heuer am 12. Juni). Laut Apostelgeschichte kam an diesem Tag der Heilige Geist über die Apostel und erschien ihnen in Form von Feuerzungen „und alle wurden mit dem Heiligen Geist erfüllt“ (Apg 2:3–4). Ursprünglich wurde das Pfingstfest zusammen mit Christi Himmelfahrt gefeiert, und ab dem VI. Jh. ist es ein eigenes Fest. Am darauf folgenden Montag verehrt die orthodoxe Kirche den Heiligen Geist. Die ikonographischen Typen zum Pfingstfest sind komplizierte Kompositionen (nach Apg 2:1–13), in denen der Heilige Geist als Taube dargestellt ist.

Die orthodoxe Kirche hat den Gedenktag der Verstorbenen (am Samstag vor Pfingsten), dem heidnischen Brauch Rusalie angepasst. In seinem Namen und seinem Ritus vereinigen sich die altrömischen Rosalien – Feste zur Verehrung der Toten, und slawische mythologische Vorstellungen sowie Personifikationen (z. B. Rusalka) und Bezeichnungen (z. B. rosá, „Tau“, rósen, „Diptam“). In der bulgarischen Volksmythologie sind die Rusalken weibliche Dämonen, welche die Seelen der Wöchnerinnen und ertrunkenen Mädchen und jungen Frauen verkörpern. In der Folklore werden sie als ewig jung, schön und mit langen grünen Haaren dargestellt. Die Rusalken überfliegen als weiße oder gelbe Schmetterlinge die Donau, spritzen lebendes Wasser über die Saat und unterstützen somit ihr üppiges Wachstum.

Das passiert während der Rusalien-Woche, also der Woche vor Christi Himmelfahrt bzw. nach Pfingsten.

Die Rusalken bewohnen die Waldseen, Flüsse und Waldwiesen, an denen das Heilkraut Diptam, bulg. rósen, wächst. Man glaubt, dass sie verschiedene Krankheiten heilen können; sogar die „Samodiven-Krankheit“, d. h. die Lähmung. Daher stellt man auch oft die Rusalien anderen weiblichen Dämonen, den Samodiven „Waldfeen“ gleich. Es ist ein bekannter Brauch Zu den Rósen gehen, die Kranken in der Nacht

*Rusalijско хоро om Petrich
Rusalien-Tanz aus Petrich*

zum Christi Himmelfahrtsfest an Orte zu bringen, an denen Diptam, rósen, wächst. Während der Rusalien-Woche gehen Gruppen von jungen Männern von Haus zu Haus; in Thrakien und Makedonien nennt man sie Rusaren und im Nordbulgarien Kaluscharen. Sie tragen Zweige von heilkräftigen Gewächsen wie Kornelkirsche und Haselstrauch oder Heilkräuter. In Petrich, Kukush (heute Kilkis), Ochrid und an anderen Orten im Gebiet Makedonien tanzt man den lebhaften bulgarischen Reigentanz Rusalsko (Lagadinsko) Horo. ★

HÜHNERSALAT MIT KICHERERBSEN

Zubereitung

Das Huhn kochen und in kleine Stückchen schneiden. Das Fleisch mit den Kichererbsen, dem Schnittlauch und der Petersilie vermischen und mit der Mischung aus Mayonnaise (ca. 4–5 EL), Joghurt, Senf und den anderen Gewürzen übergießen.

Zutaten

1/2 Huhn
1 Teetasse Kichererbsen (aus der Dose)
Schnittlauch
Petersilie
Mayonnaise
2–3 EL Joghurt
1 TL Senf
Salz
Pfeffer

FOTOS Elitsa Karaeva

БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА
„СВ. ИВАН РИЛСКИ“
1040 Wien, Kühnplatz 7
Тел. 01/894-72-49, 0664/224-43-70
www.bok.at, info@bok.at

Програма за май и юни

Май

Дата	Час	
1	10,15	2-ра неделя след Пасха, Томина неделя. Злат. св. лит. Енор. кафе
3	18	Час по вероучение за деца
6	10–12	Св. Георги Победоносец (Гергьовден) (Църквата е отворена, за да се помолите и да си запалите по свещ.)
8	10,15	3-та неделя след Пасха на св. Мироносици. Злат. св. лит. Енор. кафе
10		58 години от възстановяването на Българската патриаршия. 42 години държавно призната от Р Австрия Българска православна църковна община „Св. Иван Рилски“
11	10–12	Св. равноапостоли Кирил и Методий (Църквата е отворена, за да се помолите и да си запалите по свещ.)
15	10,15	4-та неделя след Пасха на разслабения. Злат. св. лит. Енор. кафе
17	18	Час по вероучение за деца
18		Преполовение
21		Св. равноапостоли Константин и Елена
22		5-а неделя след Пасха на самарянката. Злат. св. лит. Енор. кафе
24		Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост
29	10,15	6-а неделя след Пасха на слепия. Злат. св. лит. Енор. кафе
	10,45	„С Бог в сърцето“ – открит урок на децата от групата по вероучение при българската църква. Модератор – маг. Алексана Панайотова

Юни

2	10,15	Възнесение Господне (Спасовден). Злат. св. лит. Енор. кафе
5	10,15	7-а неделя след Пасха на св. отци от Първия вселенски събор. Злат. св. лит. Енор. кафе
11	11,30	Св. Богородица – „Достойно ест“. Задушница. Обща панихида
12	10,15	8-а неделя след Пасха – Петдесетница. Злат. св. лит. Енор. кафе
13	10–12	Св. Дух (Църквата е отворена, за да се помолите и да си запалите по свещ.)
19	10,15	1-ва неделя след Петдесетница на вси светии (Петрови заговезни). Злат. св. лит.
26	10,15	2-ра неделя след Петдесетница на вси светии. Злат. св. лит.
29	10–12	Св. първоверховни апостоли Петър и Павел (Петровден) (Църквата е отворена, за да се помолите и да си запалите по свещ.)
30		Събор на св. слави и всехвални 12 апостоли Възможност за изповед – всяка неделя след предварително уговорен час по телефона

Анкетата показва: на прав път сме

Скъпи читатели,

С течение на годините едно списание се превръща от приятно четиво за свободното време в истински приятел и спътник в делниците. Периодично ни навестява, разправя ни различни истории, зарежда ни с полезна информация и накрая... съвсем в реда на нещата отива за рециклиране.

Освен това всяко себеуважаващо се списание си поставя задачата да информира, но и също така да забавлява читателите си. Както и от време на време да се допитва до мнението им. Е, нещата при нас не са по-различни. Ето защо в предишния брой публикувахме подробна анкета, чрез която искахме да разберем какво харесвате, какво не харесвате и какво бихте желали да променим в нашето ваше „Българите в Австрия“. Благодарим ви за активността и отделеното за попълването на анкетната карта време. След като вие си свършихте повече от добре работата, сега е време да ви се отчетем. Над сто детайлни карти прегледа екипът ни до редакционното приключване на броя. Вашите отговори ще ни помогнат да подобрим единственото българско списание в Австрия, за да прекарвате още по-приятни минути с него.

2/3 от взелите участие в анкетата ни са жени, също 2/3 от отговорилите са на възраст между 25 и 39 години. 3/4 живеят във Виена, като половината се трудят на пълен работен ден, 1/4 работят на половин работен ден или са учащи се. Всъщност интересно е да се отбележи, че почти 1/4 от читателите ни следят списанието в интернет. От резултатите разбрахме, че определено сме на прав път и че вашите идеи съвпадат с „нашите бъдещи творчески планове“! :) Определено голям е интересът ви към материалите от социалния живот, изкуството и правната сфера, които публикуваме. Обещаваме ви тепърва да увеличаем обхвата на темите, пряко засягащи живота на българската общност в Австрия, чрез повече репортажи, истории, фоторазкази.

Като особено интересни сте посочили интервюта с българи зад граница – основен акцент във всеки брой. Рубриката „Непознатата България“ е фаворит на по-голямата част от вас, затова ще продължим да я поддържаме – очаквайте „включванията“ на нашите автори от все по-причудливи кътчета на родината ни. Анкетите ви ни обърнаха внимание, че бихте искали да намирате малко повече икономически публикации и текстове за свободното време – изпълняваме! :) Благодарим ви и за оценката на дизайна и формата на списанието, които определяте като напълно задоволителни.

Е, дотук бяхте вие. Сега е наш ред да изпълним желанията ви, като вземем под внимание всяка една от препоръките, отправени към редакцията ни. Тук е мястото да ви благодарим и че толкова активно давате предложенията си на електронната поща на „Българите в Австрия“ verein@bulgaren.org. Четем ви – пишете, не ни жалете! :)

Убедени сме, че всичко хубаво предстои! Благодарим ви от все сърце за подкрепата и доверието!

С приятелски поздрави,
„Българите в Австрия“

Der Fragebogen zeigt: wir sind auf dem richtigen Weg

Liebe LeserInnen,

Eine Zeitschrift wird im günstigsten Fall mit den Jahren von der anfangs meist zufällig gelesenen Unterhaltung zu einer freundlich vertrauten Begleiterin. Alle paar Wochen schaut sie mal vorbei, erzählt Klatsch und Tratsch, lässt ein paar nützliche Informationen fallen und rollt sich schließlich zufrieden im Papierkorb zusammen.

Bei uns ist das nicht anders: Ein Magazin, das auf sich hält – also gerade eines wie „Bulgaren in Österreich“, – sollte gediegen informieren, gut unterhalten, aber auch gelegentlich die Ohren dafür spitzen, was Sie, liebe LeserInnen, vom Angebot halten. Sie haben uns das mitgeteilt – auf unseren Fragebogen im letzten Heft sind bisher knapp 100 detaillierte Antworten gekommen. Es sind durchwegs Antworten, die uns helfen werden, „Bulgaren in Österreich“ noch ein bisschen nützlicher und noch etwas unterhaltsamer für unsere große Familie zu machen.

Die vorläufigen Ergebnisse in Kürze – die Antworten kamen zu etwa zwei Dritteln von Frauen; ebenfalls zwei Drittel der TeilnehmerInnen sind zwischen 25 und 39 Jahren alt. Drei Viertel wohnen in Wien, die Hälfte ist voll berufstätig, je ein Viertel arbeitet Teilzeit oder studiert. Interessant ist übrigens, dass schon ein Viertel die Zeitschrift im Internet liest.

Im Wesentlichen bestätigen Sie, liebe LeserInnen, unser Angebot von Themen. Besonderes Interesse finden die Bereiche Soziales Leben, Recht und andere Serviceelemente sowie Kunst in allen Formen. Unsere Portraits und Berichte über das unbekannte Bulgarien schätzen Sie besonders; aus der Wirtschaft, weitere Servicethemen und Unterhaltsames hätten Sie gerne noch ein bisschen mehr. Format und Design werden als gut beschrieben.

Mal sehen, was wir aus Ihren Anregungen machen können. Wir verstehen Ihre Antworten als Auftrag, das Jahr 2011 für die eine oder andere Änderung des Heftes zu nutzen. Möge die Übung gelingen – wir werden Sie jedenfalls darüber auf dem Laufenden halten.

Herzliche Grüße,
„Bulgaren in Österreich“

Немски в свободното време

Keinen Finger krumm machen (rühren)

Няма да си мръдна пръста

Wenn es dir einmal dreckig geht, werde ich auch keinen Finger krumm machen.

Някой път, като ти е кофти, и аз няма да си мръдна пръста да ти помогна.

Wer keinen Finger rührt, hilft jemanden nicht, springt ihm nicht bei, obwohl er sieht, dass sich der Betreffende mit etwas abmüht.

Който не си мръда пръста, не се впуска да помогне на някого в нужда.

4. – 6. 5. 2011

Bulgarien Festival

EUROPA DER MUTTERSPRACHEN

Literaturhaus Salzburg
 Büchertisch: Rupertus Buchhandlung
 Veranstalter: Verein Literaturhaus

4. 5. 2011

BULGARIEN 1:
 AUF.BRÜCHE oder
 SPÜR.SINN

18 Uhr: Vorführung des Filmes
 „Die Welt ist groß und Rettung
 lauert überall“ (2008, 105 Min,
 Regie: Stephan Komandarev)

20 Uhr: Lesung mit den Schrift-
 stellern Dimitre Dinev und Vla-
 dimir Zarev

Musik: Wladigeroff-Trio
 Eintritt: € 8, 9, 10

5. 5. 2011

BULGARIEN 2:
 WORT.SPUREN oder
 SPRACH.SINN

Der zweite Bulgarien-Abend
 wird von Frauen & Poesie be-
 stimmt.

Zeichnungen von Sevda
 Chkoutova (Ausstellung von 4.
 4. bis 30. 6.)

Um 18 Uhr: Vorführung des
 Films „Mila from Mars“ (2004,
 91 Min, Regie: Zornitsa Sophia)
 Ab ca. 20.15 Uhr: Gedichte von
 Mirela Ivanova und Tsveta So-
 fronieva

Eintritt: € 6, 7, 8

6. 5. 2011

BULGARIEN 3:
 SCHARF.SINN oder
 IRR.SINN

18 Uhr: Vorführung des Filmes
 „Dzift“ (bulg. „Дзифт“, 2008, 92
 Min, Regie: Javor Gärdev)

20 Uhr: Lesung mit den Schrift-
 stellern Georgi Gospodinov und
 Alek Popov

Musik: Wladigeroff-Trio
 Ab 22 Uhr: Kulinarisches am
 Bulgarien-Buffer

Eintritt: € 10, 11, 13

22. 5. 2011, 15 ч.

Българското училище с програма за 24 май

Празнична програма е подготвило Българо-австрийското
 училище за занимания в свободното време „Св.св. Кирил и
 Методий“ – Виена, по случай Деня на българската просвета
 и култура и на славянската писменост 24 май, информират
 оттам.

Добре дошли на 22 май, неделя, от 15 ч. в Българския кул-
 турен институт „Дом Витгенщайн“ на адрес 1030 Виена,
 Parkgasse 18.

Програмата включва: „На остров Гатанки“ (изпълнение на
 учениците от 1. клас), „Шарена китка“ (танцова постановка
 на състав „Шарено чорапче“) и „Морскосиньо“ по Валери
 Петров (постановка на училищния театър).

Литература Literatur
 Филм Film
 Музика Musik
 България Bulgarien
 Фестивал Festival

4. до 6. май 4. bis 6. Mai
 Literaturhaus Salzburg

© +43 (0)662 422 411 • www.literaturhaus-salzburg.at

18. 5. 2011

Икономически форум във Виена

БЪЛГАРИЯ – ВРАТА КЪМ ЧЕРНО МОРЕ

На 18 май във Федералната икономическа камара на Австрия във Виена ще се проведе бизнес форум за представянето на икономиката, бизнес климата и инвестиционните възможности на Велико Търново и Бургас пред австрийския бизнес. Срещата се организира по инициатива на Службата за търговско-икономически въпроси във Виена (СТИВ) в сътрудничество с Федералната икономическа камара на Австрия и Посолството на Република България. Тази година тя ще бъде под мотото „България – врата към Черно море“ и ще постави акцент върху възможностите за инвестиции и сътрудничество между австрийски и български фирми в областта на речния транспорт и корабоплаването.

Повече подробности за програмата и участниците можете да намерите на www.wko.at.

18. 5. 2011

AWO-Forum in Wien

BULGARIEN – DAS TOR ZUM SCHWARZEN MEER

Am 18. Mai präsentiert das AWO-Forum die Regionen Veliko Tarnovo und Burgas zum Thema Wirtschaft, Investitionsmöglichkeiten und Geschäftsklima. Heuer ist das Motto „Bulgarien – das Tor zum Schwarzen Meer“ mit dem Schwerpunkt auf Investitions- und Kooperationsmöglichkeiten zwischen österreichischen und bulgarischen Firmen im Bereich des Fluss- und Schiffsverkehrs. Die Präsentation ist eine Initiative der Aussenwirtschaft Österreich (AWO) der Wirtschaftskammer Österreich gemeinsam mit der Wirtschafts- und Handelsabteilung der Botschaft der Republik Bulgarien. Veranstaltungsort: Wirtschaftskammer Österreich, Rudolf Sallinger Saal und Saal 5, 1040 Wien, Wiedner Hauptstraße 63, 9–14 Uhr

Weitere Einzelheiten über das Programm und die Teilnehmer finden Sie unter www.wko.at.

„ИДЕЙНО ОБЩЕСТВО“ С ИЗЛОЖБА

На 2 април БКИ „Дом Витгенщайн“ – Виена, представи втора изложба на артистите от „Идейно общество“. Картини, фотографии и артинсталации на проходящи и вече утвърдени творци от Австрия, България, Германия, Русия, САЩ, Швеция, Холандия и Бразилия бяха показани на гостите – ценители на изкуството. Страната ни се представи с творби на художничката Юлияна До – куратор на изложбата (*интервю с нея можете да прочетете в бр. 12/2008 – б.р.*), Нестор Ковачев, Цветелина Дамянова, Надя Коджаманова, Веселина Загралова и Селина Саранова. Директорът на културния институт Борислав Петранов и председателят на „Идейно общество“ Стефан Стоев бяха патрони на изложбата. Клавирни изпълнения и поезия допълниха атмосферата на вечерта.

Културното дружество, както подсказва и името му – Society for International Development and Enhancement of Arts IDEA Society, свързва хора на изкуството от различни точки на света. Основната му задача е да осъществява обмен в областта на художественото изкуство, както и в други области на изящните изкуства. Повече за „Идейно общество“ ще намерите на www.idea-society.org.

17. 5. 2011, 19.30 Uhr

Festsaal des 3. Bezirksamtes
1030 Wien, Karl-Borromäus-Platz 3

KLAVIER- UND LIEDERABEND MIT ELENA IVANOVA

Die äußerst begabte bulgarische Pianistin Elena Ivanova, die an der Universität für Musik und darstellende Kunst in Wien postgradual Klavier studiert und zugleich diplomierte Chorleiterin und promovierte Musikwissenschaftlerin ist, präsentiert diesmal neben ihrem pianistischen Können anhand anspruchsvoller und stilistisch abwechslungsreicher Klaviermusik (von Scarlatti, Beethoven, Brahms u. a.) auch ihr Stimmtalent im Vortrag einiger berühmter Lieder (von Schubert u. a.).

Veranstalter: Dr. Jana Leitner in Zusammenarbeit mit dem Verein der Freunde des Hauses Wittgenstein

Eintritt frei

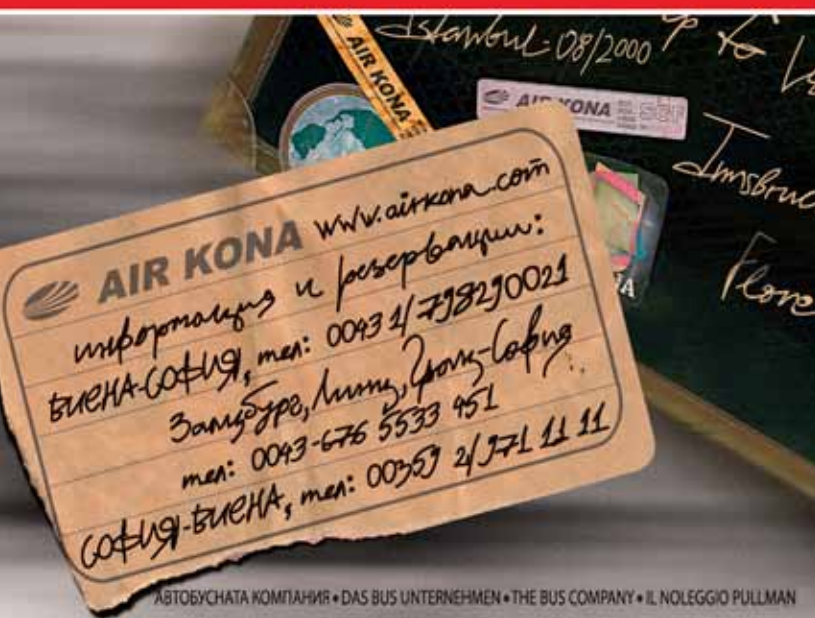
УТОЧНЕНИЕ

В бр. 25 (1–2/2011) на списанието е допусната печатна грешка в подзаглавието на материала „INFObg – инфопорталът за Австрия“ (стр. 24). Вместо правилното „20 000 потребители“ е посочена погрешната цифра 200 000. Редакцията на „Българите в Австрия“ поднася извиненията си на своите читатели за допуснатата неточност.

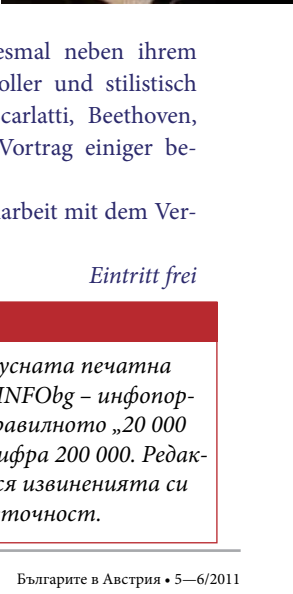
vib Vienna International Busterminal BLAGUSS

VIB: Öffnungszeiten täglich 6:30 - 21:00
1030 Wien, Erdbergstrasse 200 A, Tel. 01 - 798 29 00 - 0*

AIR KONA www.airkona.com
информация и резервации:
ВИЕНА-СОФИЯ, тел: 0043 21-798290021
Замбуър, Линц, Франк-Лобнг
тел: 0043-676 5533 951
СОФИЯ-ВИЕНА, тел: 00359 21-798 11 11

АВТОБУСНАТА КОМПАНИЈА • DAS BUS UNTERNEHMEN • THE BUS COMPANY • IL NOLEGGIO PULLMAN

Mag. Zlatka Bojtcheva

GERICHTS- UND
KONFERENZDOLMETSCHERIN
Bulgarisch, Russisch, Italienisch
1050 Wien, Pilgramgasse 11
Mobil 0664/355-72-62
E-Mail zlatka_bojtcheva@hotmail.com

Mag. Vessela Makoschitz

ALLGEMEIN BEEIDETER GERICHTS-
DOLMETSCHER FÜR BULGARISCH
1060 Wien, Luftbadgasse 11/1
Tel. 0664/412-67-25, Fax 01/585-20-68
E-Mail Vessela.Makoschitz@chello.at

Mag. Hristina Wolfsbauer

GERICHTSDOLMETSCH UND
ÜBERSETZERIN FÜR BULGARISCH
1020 Wien, Heinestr. 24-28/3/29
Tel. 01/212-53-80, Fax 01/219-78-04,
Mobil 0676/498-73-60

Mag. Dora Ivanova

GERICHTSDOLMETSCHERIN
BULGARISCH UND RUSSISCH
1040 Wien, Margaretenstr. 21/1/4
Tel. 01/586-63-34, Fax 01/586-22-69,
Mobil 0676/421-39-10
E-Mail dora.ivanova@chello.at
<http://dora.ivanova.at>

COMPUTERREPARATUR

Schnell und günstig
Tel. 0650/338-76-52

Mag. Анета Писарева

Финансов консултант
Банкови кредити, застраховки,
автомобилни регистрации, капи-
таловложения, влогове
Покупко-продажби на имоти,
наем, квартири
Тел. +43 (6991) 958-04-21
a.pissareva@financecoaching.at

УРОЦИ ПО МАТЕМАТИКА

Давам уроци по математика на
ученици от 4 до 9 клас
Моб. тел. 0664/208-40-92

MUSIKHAUS ILIEV

Verkauf, Kauf und Tausch von
sämtlichen Musikinstrumenten
1150 Wien, Mariahilferstr. 193
Tel. 01/895-95-95, Fax 01/897-90-38
E-Mail: office@musikhaus-iliev
www.musikhaus-iliev.at

NK-BUCHHALTUNGS OG

Firmengründung, Buchhaltung,
Lohnverrechnung, Jahresabschluss
Wir sprechen Ihre Sprache: Bulgarisch,
Serbisch, Russisch, Deutsch
Tel. 01/971-30-28, 0676/360-23-18,
0650/72-72-220

КОРЕКТУРИ И РЕДАКЦИЯ НА ТЕКСТ

Четем дипломни работи, доку-
менти и др. – пълна редакция и
корекция (български-немски,
немски-български)
Качество и бързина
Цени по договаряне
Тел. 0699/190-11-734

В АВАНС

Голямият интерес към историята на една българка, емигрирала в Австрия преди двайсет години, част от която публикувахме на стр. 24, а цялата в интернет блога ни *Melange Bulgaren*, ни кара да вярваме, че темата на следващото издание ще ви бъде особено интересна, скъпи читатели. На организирана от екипа ни кръгла маса представители на различни институции и организации дискутираха проблемите на интеграцията в чужбина, като гледните точки на участниците в нея ще ви представим в следващия брой 28. Добре дошли са и вашите мнения по темата, които очакваме на познатия ви имейл spodeleno@bulgaren.org.

Bulgaren in Österreich Българите в Австрия

КАК ДА СЕ АБОНИРАТЕ ЗА СПИСАНИЕТО
Годишен абонамент € 12

Банкова сметка

Kulturverein Bulgaren in Österreich,
Erste Bank, BLZ 20111,
Kontonr. 28714074000

Ако извършвате превода електронно с **e-banking**:

– в полето **Приложение (Verwendungszweck)**

напишете *Abonnement*;

– в полето **Допълнителен текст (Zusatztext)**

напишете името и адреса си.

WIE IST DIE ZEITSCHRIFT ZU ABONNIEREN
Jahresabonnement € 12

Konto

Kulturverein Bulgaren in Österreich,
Erste Bank, BLZ 20111,
Kontonr. 28714074000

E-banking:

– im Feld **Verwendungszweck** schreiben Sie bitte
Abonnement;

– im Feld **Zusatztext** geben Sie Ihren Namen und
Adresse bekannt.

ВАЖНИ НОМЕРА

Полиция – 133
Пожарна – 122
Бърза помощ – 144
Дежурен лекар – 141
Изтичане на газ – 128
Гражданска защита – 112
Здраве – 142
Случаи на отравяне –
01/406-43-43
Планинска спасителна служба –
140
Поправки по домовете – 1704
Проблеми с автомобила по
време на път – 120, 123
Аварийна служба – 123
Работно време – аптеки – 1550
Влакови справки – 1717
Точно време – 1503

ВАЖНИ АДРЕСИ

Посолство на Р България
1040 Wien, Schwindgasse 8
Тел. +43 1/505-31-13
www.bulgaria.bg

Български културен институт
„Дом Витгенщайн“
1030 Wien, Parkgasse 18
Тел. +43 1/713-31-64
www.haus-wittgenstein.at

Българо-австрийско училище за
занимания в свободното време
„Св. св. Кирил и Методий“
1040 Wien, Kühnplatz 7/10
Тел. +43 699/818-44-088
www.bulgarische-schule.at

www.bulgaren.org

Годишен абонамент € 12

Преведете сумата от € 12 на посочената банкова сметка *Kulturverein Bulgaren in Österreich*, Erste Bank, BLZ 20111, Kontonr. 28714074000, като в полето **Verwendungszweck** напишете *Абонамент*, а в **Допълнителен текст** – името и адреса си.

Единична цена € 2,50

Можете да закупите от
Teleconcept Trade Agency GmbH
1040 Wien, Margaretenstraße 8

Jahresabonnement € 12

Überweisen Sie die Summe von € 12 auf das Konto *Kulturverein Bulgaren in Österreich*, Erste Bank, BLZ 20111, Kontonr. 28714074000. Im Feld **Verwendungszweck** schreiben Sie bitte *Abonnement* und im Feld **Zusatztext** geben Sie Ihren Namen und Adresse bekannt.

Einzelpreis € 2,50

Sie finden uns bei
Teleconcept Trade Agency GmbH
1040 Wien, Margaretenstraße 8

